

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.9.2016 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Stanislava Hory a Bohdana Dolenského **t a k t o :**

Obžalovaný

J [redacted] **K** [redacted]

nar. [redacted] v Chebu, trvale bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici Plzeň

j e v i n e n, ž e

v přesně nezjištěných dnech v období roků 2008 a 2009 opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů v horním patře rodinného domu v [redacted] a v kůlně poblíž tohoto domu proti vůli a přes nesouhlas polorodé sestry nezl. poškozené K [redacted] K [redacted], nar. [redacted], jejíž věk s ohledem na tento příbuzenský vztah znal, tuto osahával, svlékal a

vykonával na ní v její poloze na zádech soulož nejméně tím, že zaváděl svůj penis mezi stydké pysky nezl. poškozené a pronikal jen částí penisu do její pochvy s výronem semene, přestože mu nezl. poškozená říkala, že to nechce a bránila se tak, že ho kousala do rukou, kterými jí zakrýval ústa, obžalovaný vzhledem ke své fyzické převaze její odpor překonával držením jejích rukou, zakleknutím jejích nohou a ústa jí zacpával textilií, přičemž v jednom případě se jí podařilo obžalovaného udeřit do obličeje, který na to reagoval tím, že jí dal facku a vulgárně jí nadával a v prvním případě jí vyhrožoval, že pokud to někomu řekne, že nezl. poškozené a její sestře ublíží, postupem doby nezl. poškozená na svoji obranu rezignovala,

t e d y

násilím donutil jiného k souloži a takový čin spáchal na osobě mladší než 15 let,

č í m ž s p á c h a l

pokračující trestný čin znásilnění podle § 241 odst.1, odst.3 písm.b) tr.zákona a

o d s u z u j e s e

podle § 241 odst.3 tr.zákona za použití § 40 odst.1, odst.4, písm.c) tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roků**.

Podle § 39a odst.3 tr.zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 100 odst.2 písm.a) tr.zákoníku se obžalovanému ukládá **zabezpečovací detence**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský soud v Plzni rozhodl v této věci již dvakrát. Poprvé svým rozsudkem ze dne 26.8.2015, č.j. 2T 5/2015-366, kterým obžalovaného uznal vinným ze spáchání skutku, kterého se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěných dnech v r. 2008 a 2009 opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů v horním patře rodinného domu v [REDAKCE] a v kůlně poblíž tohoto domu proti vůli a přes nesouhlas polorodé sestry nezl. poškozené K [REDAKCE] K [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jejíž věk s ohledem na tento příbuzenský vztah znal, tuto osahával, svlékal a vykonával na ní v její poloze na zádech soulož s výronem semene do pochvy, přestože mu nezl. poškozená říkala, že to nechce a bránila se tak, že ho kousala do rukou, kterými jí zakrýval ústa, obžalovaný vzhledem ke své fyzické převaze její odpor překonával držením jejích rukou, zakleknutím jejích nohou a ústa jí zacpával textilií, přičemž

v jednom případě se jí podařilo obžalovaného udeřit do obličeje, který na to reagoval tím, že jí dal facku a vulgárně jí nadával a v prvním případě jí vyhrožoval, že pokud to někomu řekne, že nezl. poškozené a její sestře ublíží, postupem doby nezl. poškozená na svoji obranu rezignovala. Jeho jednání právně kvalifikoval jako pokračující trestný čin znásilnění podle § 241 odst.1, odst.3 písm.b) tr.zákona a jako pokračující trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 tr.zákona. Obžalovaného pak odsoudil podle § 241 odst.3 tr.zákona za použití § 35 odst.1 tr.zákona a § 40 odst.1, odst.4 písm.c) tr.zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců. Pro výkon trestu zařadil obžalovaného podle § 39a odst.3 tr.zákona do věznice s dozorem. Podle § 100 odst.2 písm.a) tr.zákoníku obžalovanému uložil zabezpečovací detenci. K odvolání obžalovaného Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 5.1.2016, č.j 10 To 91/2015-421 zmíněný rozsudek Krajského soudu v Plzni podle § 258 odst.1 písm.b,c) tr.řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst.1 tr.řádu věc vrátil Krajskému soudu v Plzni, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Z odůvodnění citovaného usnesení mj. vyplynulo, že Vrchní soud v Praze v procesním postavení soudu odvolacího přezkoumal z podnětu odvolání, podaného obžalovaným J. K. podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech oddělitelných výroků napadeného rozsudku soudu prvního stupně, proti kterým mohl odvolatel podaný opravný prostředek zaměřit, a zabýval se rovněž správností postupu řízení, které vydání těchto výroků předcházelo. Odvolací soud shledal podané odvolání důvodným potud, že napadený rozsudek krajského soudu v skutku trpí některými vadami, zakládajícími kasační důvody, předpokládané ustanovením § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu. Vrchní soud v Praze přesto konstatoval, že soud prvního stupně evidentně vynaložil nemalé úsilí, směřující k tomu, aby zákonným postupem spolehlivě zjistil skutkový stav, o kterém by reálně neexistovaly důvodné pochybnosti, v rámci vcelku náročného hlavního líčení řádně provedl celou řadu pro věc podstatných důkazů a jeho hodnotící postup většinou výrazněji neodporoval zásadám formální logiky.

Vrchní soud takto zjistil, že nalézací soud učinil správná a v zásadě úplná zjištění v tom ohledu, že obžalovaný J. K. jako trestně ještě odpovědný pachatel se na místě a v čase, zatím spíše rámcově specifikovaným a ohraničeným ve výroku o vině odvoláním napadeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, dopustil způsobem, zatím neúplně konkretizovaným v rozsudečném výroku, na sebe úzce, byť nikoliv bezprostředně navazujícího jednání vůči své polorodé sestře, nezletilé poškozené K. K., nar. , nepochybně morálně odsouzeníhodného a trestně postižitelného, negativně zasahujícího do sexuální sféry této poškozené. Skutková zjištění nalézacího soudu, v rozsahu a podobě shora uvedených, jsou podle vrchního soudu převážně v zásadním souladu se skutečnostmi vyplývajícími z provedených důkazů a jsou založena na logických úvahách nalézacího soudu, s nimiž se odvolací soud zčásti ztotožnil. Odvolání obžalovaného J. K. neshledal odvolací soud plně důvodným především vzhledem k tomu, že toto odvolání je z větší části jen opakováním obhajoby, kterou obžalovaný uplatnil již v hlavním líčení, a s níž se krajský soud naprosto vyčerpávajícím a přesvědčivým způsobem vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku.

K části námitek, uplatněných v odvolání obžalovaného J. K. bylo třeba uvést, že podle názoru odvolacího soudu krajský soud nepochybil, pokud své skutkové závěry o vině tohoto obžalovaného založil především na usvědčujících výpovědích nezletilé poškozené K. K. a dále na dalších důkazech, včetně znaleckých posudků a výpovědí znalců, v písemném odůvodnění napadeného rozsudku podrobně reprodukováných, které hodnotil jak ve vzájemné provázanosti, tak je podrobil i zevrubnému rozboru z pohledu věrohodnosti, míry pravděpodobnosti a důkazní podloženosti jednotlivých relevantních tvrzení. Závěry o hodnověrnosti a důkazní použitelnosti a spolehlivosti shora uvedených důkazů nalézací soud podložil i podpůrnými důkazy, v písemném odůvodnění napadeného

rozhodnutí specifikovanými a zhodnocenými, a veškeré dostupné důkazy pak ještě dále hodnotil jak souhrnně, tak ve všech vzájemných podstatných souvislostech. Třeba v této souvislosti doplnit i to, že v průběhu řízení nevystaly podle zjištění vrchního soudu jakékoliv opodstatněné pochybnosti o nepodjatosti a odborné způsobilosti jednotlivých znalců.

Další konkrétní námitky ohledně samotným skutkovým zjištěním, procesně relevantně uplatněné v odvolání obžalovaného J. K., rovněž zčásti neshledal odvolací soud způsobilými zásadním způsobem zpochybnit správnost a důkazní podloženost skutkových závěrů nalézacího soudu. Krajský soud v Plzni v tomto směru postupoval v plném souladu s ustanoveními § 2 odst. 5 a § 2 odst. 6 tr. řádu, v rámci hlavního líčení náležitě provedl všechny reálně dostupné relevantní důkazy a tyto důkazy řádně zhodnotil výhradně na podkladě svého vnitřního přesvědčení, vycházejícího ovšem z pečlivého uvážení všech okolností projednávaného případu jednotlivě, v jejich souhrnu, i ve všech vzájemných souvislostech.

K námitce obžalovaného, že nalézací soud neměl k dispozici natolik ucelený řetězec hodnověrných důkazů, který by umožnil učinit závěr o tom, že se skutek stal, odvolací soud toliko podotýká, že odvolatelem namítaný náhled na hodnocení důkazů, dopadá zásadně na procesní situaci, kdy orgány činné v trestním řízení mají k dispozici pouze nepřímé důkazy. V tomto případě však krajský soud měl možnost provést důkaz plně zákonným zcela hodnověrným a spolehlivým důkazem přímým, totiž výpovědí nezletilé poškozené K. K. V této souvislosti odvolací soud připomněl též významnou procesní zásadu, že pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně právě podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že popřípadě sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu citovaného ustanovení (srov. č. 53/1992 - I. Sb. rozh. trest.). V přezkoumávané trestní věci se ovšem odvolací soud s hodnocením důkazů, provedeným soudem prvního stupně, převážně ztotožnil.

Oprávněnými však odvolací soud shledal výhrady obžalovaného, týkající se nedostatečných, a hlavně ne zcela přesvědčivých skutkových zjištění nalézacího soudu jednak ohledně alespoň přibližné a zhruba časově ohraničené doby páchání a spáchání mravnostní trestné činnosti, kladené podanou obžalobou obžalovanému za vinu, jednak ohledně způsobu a konkrétních forem spáchání této trestné činnosti.

Ve vztahu k oběma shora uvedeným okruhům dosud ne zcela dostatečně objasněných otázek, bezprostředně souvisejících s trestní odpovědností obžalovaného a mírou této odpovědnosti, je samozřejmě klíčovým důkazem usvědčující výpověď nezletilé poškozené K. K., jejíž obsahem, procesně perfektně opatřeným v rámci přípravného řízení, byl v hlavním líčení před krajským soudem proveden důkaz přehráním příslušného zvukového a obrazového záznamu. Tento procesní postup sice zásadně nevybočoval ze zákonných mezí, zakotvených ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu, s ohledem na aktuální důkazní situaci však nezbývá, než přitakat námitce obžalovaného, že nalézací soud měl učinit všechny procesní kroky potřebné ke zjištění, zda lze osobní výslech nezletilé v hlavním líčení s maximální šetrností provést, aniž by tento výslech mohl ohrozit resp. nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj.

K otázce časových relací bude třeba dokazování doplnit osobním výsledkem svědkyně MUDr. B., stomatoložky, a jejími záznamy ohledně stomatologické péče o obžalovaného v kritické době, popřípadě dalšími důkazy,

podle mínění nalézacího soudu pro náležité objasnění věci nutnými, potřebnými či vhodnými.

Bude třeba se též zaměřit na zjištění konkrétních forem sexuálních kontaktů mezi obžalovaným a nezletilou poškozenou, ať již provedením případného doplňujícího výslechu svědkyně MUDr. C██████ Š██████, či doplněním dokazování obžalovaným navrhovaného posudku z příslušného oboru a odvětví, či jiným způsobem, který nalézací soud zvolí.

Bez náležitého zdůvodnění logických myšlenkových postupů soudu prvního stupně a zevrubného zhodnocení všech ke zmíněným otázkám provedených důkazů a skutkových závěrů, na nich založených, jednotlivě, v souhrnu i ve všech vzájemných souvislostech, jak ukládá všem orgánům činným v trestním řízení ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, byl hodnotící postup krajského soudu a jeho skutkové a následně i právní závěry v tomto konkrétním případě podle názoru odvolacího soudu bohužel v nesouladu a nemohly takto zatím obstát.

Ze všech shora uvedených důvodů Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaného J██████ K██████ rozsudek Krajského soudu v Plzni v celém rozsahu z důvodů uvedených v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušil, a tomuto soudu přikázal, aby tuto trestní věc v potřebném rozsahu znovu projednal a o ní rozhodl, resp. soudu prvního stupně tuto věc vrátil, aby v ní učinil rozhodnutí nové s tím, že shora konkretizované neúplnosti dosud provedeného dokazování v hlavním líčení i nejasnosti a rozpory při hodnocení důkazů bude muset nalézací soud v dalším řízení odstranit a poté zevrubněji, důsledněji a hlavně přesvědčivěji svůj postoj a skutkové a následně i právní závěry zdůvodnit, ovšem s dostatečnou oporou v provedených důkazech. S ohledem na to, že odvolací soud shledal některé dílčí, dosti závažné neúplnosti již v samotném dokazování, provedeném v hlavním líčení nalézacím soudem, byť nedosáhly tyto vady charakteru a závažnosti, předpokládanými ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, vydal zrušující usnesení podle § 263 odst. 1 písm. b) tr. řádu v neveřejném zasedání, neboť s ohledem na charakter zjištěných vad bylo zřejmé, že je nebude možné v rámci odvolacího řízení ve veřejném zasedání zcela odstranit, navíc se chtěl vrchní soud vyvarovat krajně nežádoucího zasahování do výsadních práv a činností nalézacího soudu a současně se rozhodl zachovat obžalovanému i státnímu zástupci právo a možnost případně brojít proti novému rozhodnutí ve věci řádným opravným prostředkem.

Procesní podoba dalšího řízení před soudem prvního stupně bude samozřejmě záviset též na tom, zda nedojde ke změně složení senátu nebo zda neuplyne od posledního jednání nalézacího soudu ve věci delší doba (srov. ustanovení § 219 odst. 3 věta druhá tr. řádu). Teprve po úplném vyřešení všech shora naznačených otázek skutkových bude na místě se zabývat odpovídajícím právním posouzením, včetně argumentace odvolatele promlčením jeho trestního stíhání pro sbíhající se trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 tr. zákona, relevantní úvahy však odvolací soud shledává ve stávající konkrétní fázi trestního řízení předčasnými, stejně jako úvahy o případně nově ukládaném trestu. Pouze pro úplnost odvolací soud podotkl, že v dalším řízení bude nalézací soud při svém novém rozhodování samozřejmě ve všech relevantních ohledech vázán zákazem reformace in peius, neboť napadený rozsudek byl zrušen výhradně k odvolání obžalovaného J██████ K██████.

Krajský soud v Plzni nařídil ve věci nové hlavní líčení, ve kterém doplnil dokazování podle shora uvedených pokynů Vrchního soudu v Praze. To znamená, že opětovně vyslechl jako svědkyni MUDr. C██████ Š██████, dále vyslechl jako svědkyni zubní lékařku MUDr. I██████ B██████ a v neposlední řadě nezl. poškozenou K██████ K██████. Na základě

takto doplněného dokazování (když krajský soud dospěl k závěru, že vzhledem k obsahu výpovědi svědkyně Š. [REDAKCE] není třeba opatřovat příslušný znalecký posudek), rozhodl Krajský soud v Plzni svým rozsudkem ze dne 23.3.2016, č.j. 2T 5/2015-499 tak, že uznal obžalovaného vinným ze spáchání stejného skutku jako v prvním případě. Jeho jednání právně kvalifikoval jako pokračující trestný čin znásilnění podle § 241 odst.1, odst.3 písm.b) tr.zákona. Pokud jde o původní právní kvalifikaci pokračujícího trestného činu soulože mezi příbuznými podle § 245 tr.zákona, tuto soud pominul vzhledem k uplynutí promlčecí lhůty trestního stíhání. Obžalovanému pak uložil podle § 241 odst.3 tr.zákona za použití § 40 odst.1, odst.4 písm.c) tr.zákona trest odnětí svobody v trvání tří roků, pro jehož výkon jej podle § 39a odst.3 tr.zákona zařadil do věznice s dozorem. Podle § 100 odst.2 písm.a) tr.zákoníku obžalovanému uložil zabezpečovací detenci. K odvolání obžalovaného Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 7.6.2016, č.j. 10 To 40/2016-559 zmíněný rozsudek Krajského soudu v Plzni podle § 258 odst.1 písm.b,c) tr.řádu zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst.1 tr.řádu věc vrátil Krajskému soudu v Plzni, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Z odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Praze mj. vyplynulo, že tento v procesním postavení soudu odvolacího znovu přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.řádu zákonnost a odůvodněnost všech oddělitelných výroků napadeného rozsudku soudu prvního stupně, proti kterým odvolatel podaný opravný prostředek zaměřil a zabýval se rovněž správností postupu řízení, které vydání těchto výroků předcházelo. V podstatě zopakoval argumentaci vyplývající z prvního kasačního rozhodnutí a uvedl, že na základě pokynu odvolacího soudu Krajský soud v Plzni provedl podrobný osobní výslech nezl. poškozené K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a realizoval rovněž zevrubný výslech svědkyně MUDr. [REDAKCE] B. [REDAKCE], která navíc krajskému soudu předložila relevantní zdravotní dokumentaci, konkrétně lékařské záznamy o stomatologické péči pacienta J. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. V další části odůvodnění je citována výpověď této svědkyně a dále je konstatováno, že na základě pokynů Vrchního soudu v Praze se krajský soud zaměřil na zjištění doby páchání a spáchání trestné činnosti. Obžaloba kladla obžalovanému za vinu období od r. 2007-2008 (správně 2009). Na základě provedených důkazů však nalézací soud dospěl k závěru, že je nutné modifikovat časové vymezení spáchání trestné činnosti a její četnost, byť to na posouzení viny obžalovaného nemělo zásadní význam. V další části odůvodnění byla zopakována argumentace nalézacího soudu, pokud jde o vymezení doby páchání a spáchání trestné činnosti. Uzavřel, že podle názoru soudu prvního stupně nebylo vůbec možné vázat dobu spáchání trestné činnosti na dobu stomatologického ošetřování obžalovaného. Je pravdou, že nezl. poškozená hovořila o vyraženém zubu, avšak tento údaj získala od obžalovaného, vyražený zub neviděla a ani neviděla, že by obžalovaný krvácel. Z výpovědi svědkyně MUDr. B. [REDAKCE] a ze zdravotních záznamů, jak je uvedeno výše, je zřejmé, že 4.9.2007 bylo u obžalovaného zjištěno poškození již předtím ošetřovaného mrtvého zubu. Samozřejmě se jedná o dobu, která předcházela vymezení skutku. Avšak je třeba vidět, že zmíněná svědkyně uvedla, že k poškození zubu, který ošetřovala v roce 2007, mohlo dojít běžnou konzumací stravy a nikoliv úderem. Navíc svědkyně neviděla jakékoliv známky úrazu. Krajský soud tedy nepovažoval za podstatné věnovat další pozornost zubní problematice, neboť měl dostatek jiných důkazů k tomu, aby vymezil aspoň rámcově dobu páchání trestné činnosti obžalovaným. Údaje uváděné nezl. poškozenou byly podle názoru krajského soudu přesné a neměnné, navíc ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská klinická psychologie vyplynulo, že tyto časové údaje má nezl. poškozená vázány na určité skutečnosti, např. na věk sestry či obdarování počítačem. Vrchní soud v Praze shledal uvedené doplnění dokazování, provedené soudem prvního stupně k problematice časových relací zcela dostatečným, řádným a zákonným, a respektujícím pokyny odvolacího soudu.

Jak nově provedené a doplněné důkazy, tak důkazy provedené již dříve krajský soud hodnotil v plném souladu s ustanovením § 2 odst.5,6 tr.řádu a dovodil na jejich podkladě, pokud jde o dobu spáchání posuzované trestné činnosti skutková zjištění, která nadále nevyvolávají důvodné pochybnosti. Také pokud jde o odůvodnění těchto skutkových závěrů v odůvodnění napadeného rozsudku, nemá odvolací soud vůči postupu k soudu prvního stupně nadále žádných výhrad.

Oprávněnou tak v tomto stádiu trestního řízení již vrchní soud shledal toliko odvolací námitku obžalovaného k otázce náležitého zjištění způsobu a forem, kterými měla být posuzovaná trestná činnost obžalovaným vůči nezl. poškozené skutečně spáchána. Vrchní soud v Praze v odůvodnění svého zrušujícího usnesení ponechal na úvaze nalézacího soudu, zda popř. v tomto ohledu doplní dokazování znaleckým posudkem z příslušného oboru a odvětví, konkrétně znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví dětské gynekologie, jehož opatřením se obžalovaný opakovaně domáhal, event. zda se spokojí s doplňujícím osobním výsledkem MUDr. C. Š., popř. důkazem či důkazy jinými. Krajský soud přitom v žádném případě nepochybil, pokud MUDr. Š. znovu v hlavním líčení podrobně vyslechl jako svědkyni, provedený výslech však svým charakterem, obsahem i rozsahem zjevně výrazně místy zasahoval do odborné problematiky, jejíž posuzování přísluší výhradně znaleckému zkoumání. Lze přisvědčit krajskému soudu v tom, že řešení těchto otázek v rámci trestního řízení bylo a je potřebné, mělo se tak ovšem stát úplně zákonnou procesní formou. Proto Vrchní soud v Praze postupoval tak, jak je uvedeno ve výroku jeho usnesení s tím, že v dalším řízení se soud prvního stupně zaměří výhradně na odstranění shora konkretizovaného procesního nedostatku doplněním dokazování příslušným znaleckým posudkem a na jeho podkladě zjištěného způsobu a forem obžalovaným spáchané mravnostní trestné činnosti. Po úplném vyřešení naznačené skutkové otázky bude namístě se zabývat odpovídajícím právním posouzením, právní otázkou promlčení trestního stíhání obžalovaného pro sbíhající se trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 tr.zákona však již krajský soud v napadeném rozsudku správně a zákonně vyřešil, další relevantní úvahy však odvolací soud shledává ve stávající konkrétní fázi trestního řízení předčasnými, stejně tak jako úvahy o případně nově ukládaném trestu.

Krajský soud v Plzni nařídil ve věci nové hlavní líčení, ve kterém doplnil dokazování dle shora uvedených pokynů Vrchního soudu v Praze a dospěl k následujícím závěrům.

Z důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, bylo zjištěno, že nezl. poškozená K. K. je polorodou sestrou obžalovaného J. K., neboť mají společného otce, svědka R. K., který je manželem matky nezl. poškozené K. K., svědkyně M. K. Nezl. poškozená K. K. a obžalovaný navštěvovali svoji společnou babičku, svědkyni M. K. v jejím bydlíšti, v rodinném domu v . Dále bylo zjištěno, že v přesně nezjištěné dny v roce 2008 a 2009 obžalovaný opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů v horním patře tohoto domu a v kůlně poblíž tohoto domu proti vůli a přes nesouhlas nezl. poškozené K. K., jejíž věk vzhledem ke zmíněnému příbuzenskému poměru samozřejmě znal, tuto osahával, svlékal a vykonával na ní v její poloze na zádech soulož nejméně tím, že zaváděl svůj penis mezi stydké pysky nezl. poškozené a pronikal jen částí penisu do její pochvy s výronem semene. Nezl. poškozená mu říkala, že to nechce a bránila se tak, že ho kousala do rukou, kterými jí zakrýval ústa. Obžalovaný vzhledem ke své fyzické převaze její odpor překonával držením jejích rukou, zaklekal jí nohy a ústa jí zacpával textilií. V jednom případě se nezl. poškozené podařilo obžalovaného udeřit do obličeje, ten na to reagoval tím, že jí dal facku a vulgárně jí nadával. V prvním z případů pak obžalovaný nezl.

poškozené vyhrožoval, že když to někde řekne, tak že jí a její sestře ublíží. Nezl. poškozená vzhledem k předchozímu jednání obžalovaného postupem doby na svou obranu rezignovala.

Trestní stíháním obžalovaného J. K. bylo zahájeno na základě usnesení Policie České republiky ze dne 20. 1. 2015 č.j. KRPK-105001-58/TČ-2014-190070 pro pokračující trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb., účinného ke dni 31. 12. 2009 v jednočinném souběhu s pokračujícím trestným činem soulož mezi příbuznými podle § 245 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného ke dni 31. 12. 2009. Toto usnesení obžalovaný převzal ve stejný den. Po zahájení trestního stíhání byl **obžalovaný J. K.** vyslechnut v přípravném řízení dne 21.1.2015 (**č.l. 61**). Při tomto výslechu využil svého práva a prohlásil, že k věci vypovídat nechce a nebude. V rámci hlavního líčení byl obžalovaný vyslechnut dne 15.6.2015 (**č.l. 281**). Při tomto výslechu prohlásil, že k osobě a věci vypovídat nechce a nebude. Obžalovaný se nevyjádřil ani v závěru hlavního líčení, v rámci svého závěrečného návrhu a posledního slova. Opětovně byl učiněn pokus o výslech obžalovaného v hlavním líčení dne 21.3.2016 (**č.l. 478**), kdy obžalovaný toliko uvedl, že si nevzpomíná, kdy a jakou péči postupoval u své zubařky. Dále odmítl vypovídat. Opětovně se nevyjádřil ani v závěru hlavního líčení v rámci svého závěrečného návrhu a posledního slova.

Soud se tedy nemohl zabývat jakoukoliv obhajobou obžalovaného, neboť mu není známa. Soud měl však k dispozici celou řadu důkazů, na základě kterých, po jejich provedení a zhodnocení, mohl učinit spolehlivý závěr o vině obžalovaného ve smyslu podané obžaloby, s výjimkou časového určení doby spáchání trestné činnosti obžalovaného, jak bude zdůvodněno dále. Především se jedná o přímý důkaz v podobě svědecké výpovědi nezl. poškozené K. K., která popsala, kde, kdy, jakým způsobem a za jakých okolností se obžalovaný vůči ní dopustil výše popsaného jednání. Tato výpověď je pro posouzení viny obžalovaného samozřejmě stěžejním důkazem, nikoliv však důkazem osamoceným, jak bude prezentováno dále. Proto tato výpověď byla hodnocena v souvislosti s těmito dalšími důkazy. Výslech **nezl. poškozené K. K.** jako svědkyně byl proveden v přípravném řízení při splnění podmínek § 102 odst. 1 tr. řádu, především se ho zúčastnila znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví dětské klinické psychologie. I když tato znalkyně v dalším řízení nevyloučila opakovaný výslech nezl. poškozené při splnění určitých procesních podmínek, soud měl za to ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu, že takovýto úkon není na místě vzhledem k charakteru trestné činnosti, o které by nezl. poškozená měla vypovídat a především pro to, že ve spojení s ostatními důkazy neměl o věrohodnosti její výpovědi žádných pochybností, zvláště za situace, kdy i z vyjádření znalkyně (**č.l. 294**) vyplynulo, že by nezl. poškozená vypověděla něco jiného. Navíc měl soud možnost u hlavního líčení sledovat zvukový a obrazový záznam tohoto výslechu z příslušného nosiče DVD-R (**č.l. 74**). Vzhledem k tomu, že jeden z pokynů Vrchního soudu v Praze směřoval k osobnímu výslechu nezl. poškozené, Krajský soud v Plzni učinil všechny procesní kroky potřebné ke zjištění, zda lze osobní výslech jmenované v hlavním líčení s maximální šetrností provést. V tomto směru lze odkázat na vyjádření znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská klinická psychologie (**č.l. 454**), ze kterého vyplynulo, že jmenovanou lze vyslechnout za zvláště šetrných podmínek, mj. s vyloučením veřejnosti a v nepřítomnosti obžalovaného. Vzhledem k tomu, že skutek se měl udát mezi 6.-8. rokem nyní 14 leté dívky a k odhalení došlo v jejích 13. letech (tedy také se značným odstupem od události), znalkyně nepředpokládá, že by fyziologické zapomínání mělo mít na hodnotnost její výpovědi ještě velký vliv. Vzhledem k velkému odstupu od události vlastních naopak i nyní, tak jako ve znaleckém vyšetření a při hlavním líčení trvá znalkyně na tom, že nelze mít z principu vysoké nároky na přesnost a detailnost dívčiných vzpomínek. Proto soud nezl. poškozenou vyslechl v hlavním líčení, které se konalo dne 21.3.2016.

Nezl. poškozená K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla jako svědkyně (č.l. 67), že to začalo, když byla v 1. třídě. Obžalovaný chodil stejně jako ona pravidelně k babičce, která má rodinný dům v [REDAKCE]. U babičky měla dva pokoje v patře, jeden na hraní a druhý na spaní. Tehdy ten den si tam ve svém pokoji hrála s plyšáky a dřevěným domečkem a on za ní přišel a jako si hráli spolu a on ji začal osahávat. Nezl. poškozená mu říkala, co to dělá, že to nechce, že si chce hrát. On řekl, že se jí to bude líbit, nebo něco na ten způsob, že to bude chtít taky. Neví, jak to bylo přesně, ale obžalovaný jí začal svlékat tričko nebo kalhoty. Má dojem, že spíše ty kalhoty, že tričko jí nechal, on si ho také nechal. Obžalovaný jí sundal všechno, co měla na sobě, kromě ponožek. Držel jí ruku před pusou a sám si sundával rifle, pak to vlastně udělal, dal jí do pusy nějaký hadr a držel jí ruce nad hlavou. Ona ležela na zádech na posteli, on ji tam vlastně vzal. Oni si hráli v prvním pokoji a vlastně jak před tím říkal, že si budou hrát a bude se jí to líbit, tak jí vzal do pokoje na postel. Ona šla dobrovolně, myslela si, že si budou hrát. Když jí obžalovaný osahával, tak seděla na posteli, kam si sedla sama. Když jí svlékal, tak už ležela a on jí držel ruku na puse. Obžalovaný jí položil tak, že jí chytil za ramena. Nejdříve jí klečel na nohou, to už měl kalhoty sundané, držel jí ruce a sám si sundával kalhoty. Ona měla svoje ruce nad hlavou, on jí je držel jednou rukou a druhou rukou si svlékal kalhoty. Pak se to stalo. Vniknul do ní, neměl kondom. Nevěděla, jak dlouho to trvalo. Skončilo to tak, že do ní vyvrcholil a pak ji i sebe otřel. Poprvé jí to bolelo a tekla jí krev. Později už to tolik nebolelo nebo to nevnímala. Nezl. poškozená se bránila tak, že se ho snažila kousat, když jí osahával, ale on jí dal ten hadr do pusy. Pak jí zaklekl nohy, takže s nimi nemohla pořádně hýbat. Kromě toho kousání se nešlo jinak bránit. Jak se obžalovaný svlékal, tak jí vlastně seděl a nohách a ruce jí držel za hlavou. Neví, proč nekřičela, nejdříve jí obžalovaný tvrdil, že si budou hrát a jak ji začal osahávat, tak mu říkala, že to nechce a jak začala kousat, tak jí držel ruku na puse a pak jí dal do pusy hadr. Pak už to nešlo. Stalo se to někdy k jaru, nevěděla, zda to byl všední den nebo víkend. V pokoji kromě nich dvou nikdo jiný nebyl, dole v prvním patře nebo spíše v přízemí byla babička a děda, oni o tom nevěděli. On nebyl zraněný, řekl jí, ať je ticho a šel pryč. Během toho nic neříkal. Nezl. poškozená to nikomu neřekla, cítila nejvíc asi to ponížení, ale jak byla malá, tak to moc nevnímala. Když to bylo poprvé, tak ani nevěděla moc, co se stalo, později už ano. Obžalovaný jí vyhrožoval, říkal, že když to řekne, že jí ublíží a také její sestře. Tohle, co popisovala, tak to bylo, jak se to stalo poprvé. Dále nezl. poškozená popsala vybavení obou pokojů a také nakreslila náčrtek pokoje (č.l. 72). K tomu znásilnění došlo na posteli. Po tomhle se obžalovaný choval normálně a myslí si, že k babičce začal chodit častěji. Ona k babičce chodila proto, že máma a táta měli práci v [REDAKCE] a vraceli se hodně pozdě, takže ona byla se sestrou vždy týden u babičky a pak týden s mámou doma. Když se to znásilnění stalo poprvé, tak byl sestře maximálně rok. Když se to stalo, tak sestra byla asi s babičkou na zahradě. Pak to probíhalo tak, že se to opakovalo. Stávalo se to pokaždé, když obžalovaný přišel k babičce a vlastně skoro pořád stejně. Záleželo na tom, kde si zrovna hrála. Buď se to stávalo v tom pokoji, kde u babičky spala a nebo se to stávalo v kůlně na zahradě. Dále popsala, kde se kůlna nachází a uvedla, že je to malá místnost, kde je botník, pracovní stůl a dřevěná bedna na staré hadry. V té kůlně si vyřezávala věci ze dřeva. Kůlna se dřív zamykala, ale pak se ztratil klíč, ale později, až když tam obžalovaný přestal chodit. Tam to probíhalo tak, že jí obžalovaný vždy položil na stůl, ona ležela na zádech a obžalovaný stál a pak se opíral o ten stůl nebo spíše o ni. Vždy jí nejdříve držel ruku nad pusou a pak vytáhl z té bedny nějaký menší hadr a ten jí dal do pusy a zase jí držel ruce nad hlavou. Pokaždé u něho došlo k vyvrcholení do ní. Nevěděla, jak velký měl obžalovaný penis. Uvedla, že není schopná popsat jednotlivé případy a uvést přesný počet, ale obžalovaný tam chodil přibližně jednou za měsíc a tak se to stávalo. Přestalo to, když dostala počítač a to jí bylo kolem 8 let. Poslední případ si vůbec nematuje. Pokud jde o zranění obžalovaného, tak mu nezpůsobila

nic, co by bylo viditelné, občas měl otisk zubů na dlaní, ale to za chvíli zmizelo. Jednou mu dala pěstí do tváře, on si odplivl a řekl jí, že je kurva, že mu vyrazila zub. Ten zub neviděla, krev mu netekla. Pokaždé se bránila tak, že ho kousla do dlaně, jednou se mu vysmekla a dala mu pěstí. Nevěděla, kolik bylo obžalovanému let. Nekřičela, nikdo to znásilnění neviděl. U gynekologa kvůli tomu nebyla. Začala tomu rozumět, když jí bylo přibližně těch 8 let, cítila ponížení a vůči obžalovanému nenávisť. To, že ho nemá ráda, mu říkala pořád a říká mu to i teď, když ho vidí. Pouze v prvním případě jí vyhrožoval, že ublíží jí i její sestře. Začala se mu vyhýbat. Nikdy se jí neomluvil, spíše to ignoruje. Obžalovaný docházel k babičce jednou za měsíc, bylo jí šest, bylo to do osmi, takže dohromady jí mohl znásilnit 24x. Pokaždé se ho snažila kousnout a říkala mu, že to nechce, ke konci už se nebránila, nesnažila se ani vysmeknout. Obžalovaný jí dal jednou facku, jak jí říkal, že mu vyrazila zub. S nikým jiným pohlavní styk neměla. S tím, co se stalo s obžalovaným, se svěřila kamarádovi z počítačové hry, T. M. On ji hned ze začátku věřil, sex spolu nikdy neměli. Matce to řekla v červenci roku 2014, když se provalilo, že za ní byl T. v a matka jí chtěla vzít na gynekologii, protože jí nevěřila, že mezi ní a T. nic nebylo. Ona řekla mamě, že to bylo s obžalovaným. Máma jí nejdříve nevěřila, uvěřila jí, až když šla za hasičema, kam obžalovaný chodil a motal se tam kolem nějakých mladších dívek. Když se ho pak zeptala, tak se jí přiznal. Obžalovaný se dále přiznal na Facebooku Š. D. Nezl. poškozená nekřičela, protože nejprve nevěděla, co obžalovaný dělá a pak měla zacpanou pusou rukou a hadrem. Skončilo to proto, že se mu snažila vyhýbat a on tam přestal tak často chodit.

Jak již bylo řečeno výše, na základě pokynu Vrchního soudu v Praze Krajský soud v Plzni nezl. poškozenou vyslechl v hlavním líčení dne 21.3.2016 (č.l. 479). Lze konstatovat, že opětovně jako svědkyně uvedla rozhodné skutečnosti shodně jako v řízení přípravném, soud neshledal mezi jejími výpověďmi žádné zásadní rozdíly. Opětovně potvrdila, že jednání obžalovaného začalo v r. 2008, když začala chodit do 1. třídy Základní školy v Lubech. Upřesnila, že chodila do první třídy asi půl roku. Z průběhu výsledku je zřejmé, že o vlastní trestné činnosti obžalovaného již nechtěla vypovídat. Určité okolnosti pak uvedla až po intervenci přítomné znalkyně. Uvedla, že obžalovaný ji svlékl na spodní části těla, ona nevěděla, co se děje, ale bránila se, kopala, snažila se mu vyvléci a škrábala ho. On měl silný stisk a jí to bolelo. Držel jí ruce a pak ruku na puse, jí to bolelo, takže chtěla od toho všeho pryč. Popsala, že když si hrála v pokoji na koberci s plyšáky, tak ji obžalovaný hodil na postel a začal ji svlékat. Potom ji osahával na přirození a ona se bránila škrábáním a kopáním. Chtěla křičet, ale on jí držel ruku na puse. Obžalovaný se rovněž vysvlékl na spodní části těla. Nevzpomněla si, zda viděla jeho pohlavní orgán. Potom jí dal penis do vagíny, to cítila. Tekla jí krev, nepamatuje se, zda jí to bolelo. Nevěděla, zda poprvé J. dosáhl ejakulace, později už ano, mohlo to být i mimo jiné tělo. Když se bránila, tak jí J. dával ruku na pusou, později jí cpal do pusy nějaký hadr, to už bylo v té chatě. Poprvé k tomu jednání došlo u babičky v pokoji, potom v té boudě a pak to bylo střídavě. On ji vždy svlékl a udělal to. Když byli v chatě, tak se to stalo na stole, ležela také na zádech. Stávalo se to tak jedenkrát měsíčně, protože obžalovaný začal pravidelně chodit k babi jedenkrát do měsíce. Skončilo to, když byla ve 3. třídě, v době, kdy bylo teplo, nebyl sníh. Mohlo to být v době, kdy dostala počítač. V té boudě obžalovaného jednou praštila a jednou ho kousla do ruky. On na ni zařval a ona mu dala pěstí a on na ni řval, že mu vylomila zub. Zub neviděla, ani neviděla, že by mu tekla krev. K té události došlo někdy na konci toho všeho, když už byla ve 3. třídě. Nevšimla si, že by měl J. vyražený zub. Když jí tohle obžalovaný dělal, tak se ho bála a myslela si, že je to její vina. Hned napoprvé jí obžalovaný řekl, že to nemá nikomu povídat. To, že obžalovaný vyvrcholil, poznala z toho, že jí utíral hadrem na pohlavních orgánech, bylo to až později, poprvé ne. V další části výpovědi uvedla, jakým způsobem se s jednáním obžalovaného

svěřila kamarádům a rodičům. Doplnila, že jednání obžalovaného se několikrát stalo večer, když přespával u babi, ale většinou to bývalo odpoledne. Ten první útok se odehrál odpoledne na jaře nebo v létě. Ty ostatní útoky byly obdobné jako ten první, vzpomíná si na ten v té chatě, kdy mu měla údajně vyrazit zub. Možná byl ten útok úplně poslední, ale to neví. Poprvé ji to bolelo a myslí si, že ji to bolelo pokaždé, proto se pořád bránila.

Je zcela zřetelné, že obě výpovědi nezl. poškozené nevykazují žádné zásadní rozpory, rozhodné skutečnosti vylíčila nezl. poškozená v naprosté shodě. Je samozřejmé, že s odstupem času některé skutečnosti modifikovala, ale to způsobem nepodstatným, s čímž samozřejmě musel soud i vzhledem k vyjádření znalkyně počítat. Tato okolnost neměla žádný zásadní vliv na posouzení věrohodnosti svědecké výpovědi nezl. poškozené a soud s ní mohl nakládat jako se zásadním, přímým a usvědčujícím důkazem.

Jak již bylo sděleno shora, věrohodnost citovaného důkazu byla hodnocena v souvislosti s důkazy dalšími a v tomto směru soud především přihlédl k závěrům **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie – dětská klinická psychologie**, který byl zpracován v přípravném řízení (č.l. 141). Ze závěrů vyplynulo, že znalkyně byla přítomna výslechu nezl. poškozené v přípravném řízení, jak na to již bylo poukázáno. K osobě nezl. poškozené K██████ K██████, bylo zjištěno, že její intelektová výkonnost se pohybuje v pásmu dobrého průměru, v některých dílčích schopnostech (slovní fond, pojmově logický úsudek) až na hranici mírného nadprůměru. V době vyšetření prochází osobnost nezl. poškozené vývojovou krizí (pubertální věk), přesto jsou znatelné známky rozvíjející se osobnostní akcentace narcistní. Prezентuje se jako tvrdá, neotřesitelná, houževnatá, hodná pozornosti pro své kvality a pro svou sílu, ale je více než zřejmé, že jde o pózu zastírající křehkost a slabost. Nezl. poškozená je plná úzkostí, neví si rady s emocemi, které mají rozkladný vliv na efektivitu smýšlení a intelektuální produktivitu. Jeví se jako labilní, snadno vydrážditelná, mající tendenci k dysforickým skluzům a je možné mapovat i prožitky deprivace (plynouce ze subjektivně neuspokojivých vztahů k nejbližším). Je i poměrně egocentrická, přísně subjektivně hodnotící realitu, má tendenci spíše k dominanci a manipulativní svévoli. Snaží si vystačit sama, opřít se o své /nezralé/ názory a schopnosti, nedožadovat se pomoci. Trpí pocity izolovanosti, nepřijímání, v současnosti projednávanou kauzu má sklon využít k obrácení pozornosti na svou osobu (prezentuje trpělivost). Poruchy chování nevykazuje, má respekt k pravidlům i společenským normám. Její schopnost vnímat, zapamatovat si a realitě věrně reprodukovat nedávno prožité události není vážněji dotčena. Projednávané události se měly odehrát před 5-7 roky, nadto ve věku jejích 6-8 let, proto nelze mít vysoké nároky na detailnost ani na přesnost vzpomínky. Nezl. poškozená vykazuje tendenci fabulační práci dodávat popisovaným vzdálenějším vzpomínkám logický smysl a dále a nezl. poškozená vykazuje tendenci fabulatořní a konfabulatořní styl reprodukce vzpomínky u vzdálenějších událostí. Doplnuje detaily, zapojuje myšlení, aby vyprávěnému dodala logický kontext. U krátkodobé paměti tomu tak není, tam je přesná a věcná. Lze také zaznamenat diskrétní tendenci k bohatší fantazijní práci, již si doplňuje stimulací a kompenzuje dysforické a deprivace prožitky. Z hlediska psychologických kritérií se výpověď nezl. poškozené jeví jako věrohodná jen částečně, nosnou se ukazuje spíše než hlavní dějová linie. Největší pochybnosti panují o údajích dotýkajících se časového určení a frekvence, o některých drobných detailech a motivačních aspektech výpovědi. Obecnou věrohodnost, nejen s ohledem na formující se osobnostní rysy, ale i v důsledku vývojové krize (dospívání, krize identity) lze hodnotit jako podstatně sníženou. Specifickou věrohodnost lze hodnotit jako střední měrou sníženou, nevylučující však zásadním způsobem to, že vyprávěné má reálné jádro. Spíše není spolehnutí na detaily, frekvenci, časová určení apod.. Trvalé následky jsou přítomny spíše potencionálně-sexuální atakování bude-li prokázáno, má za

následek trvalé riziko aktualizace traumatických zážitků, které následně může spustit řetězec selhávání, zejména v partnerských nebo rodičovských rolích, může mít negativní nebo destruktivní dopad na vztahový život obecný, případně se může rozvinout celá řada psychopatologických stavů, a to včetně závažných nebo špatně kurabilních (poruchy nálady, dissociativní reagování, sebe destruktivní chování apod.). V současné době vykazuje nezl. poškozená příznaky, které by vztah k sexuálnímu atakování mohly mít – potíže s přijetím ženské role, obecná nejistota ve vztazích, kolísavé hodnocení a pozerství, nastraženost a vnější sebe prezentace jako tvrdé neohrožené dívky, reference o zájmu o erotickou literaturu neúměrnou věku. Závěry svého písemně zpracovaného znaleckého posudku znalkyně potvrdila při svém výsledku u hlavního líčení dne 16.6.2015 (**č.l. 293**). K dotazům uvedla, že výpověď nezl. poškozené má reálný i autentický podklad. Když ji vyšetřovala, tak měla možnost vidět její reakce. Neviděla, že by její výpověď byla nějak naučená. Nezl. poškozená byla schopna pozitivně reagovat, doplnit detaily i včetně těch, které byly zbytečné. Nebyly tam vůbec žádné známky, že by byla k výpovědi někým navedená, ostatně na ni má těžko někdo nějaký vliv, ona je tak svébytné stvoření, které si konstruuje svůj vlastní obraz a prosazuje se zásadně podle svého. Ona je extrémně neovlivnitelný člověk. Nezl. poškozená obžalovaného dlouhodobě nemá ráda, dodává tomu i trochu dramatický akcept. Nelze to bagatelizovat, ale pokud se tento skutek mezi obžalovaným a nezl. poškozenou udál, tak je to opravdu vážná věc, nicméně ona k němu vyjadřuje nenávist, což dělá o lidech obecně, ona je potřebuje devalvovat, aby se cítila dobře. Myslí si, že tento její vztah k obžalovanému neměl žádný významný vliv na její výpověď. Znalkyně nezaznamenala tendenci rozšiřovat počet těch skutků nebo jejich scénář, ona je v tomto konzistentní. Kdyby chtěla uspokojit svoji nenávist, tak by měla tendenci obžalovanému přitížit, což se nestalo, toto nebylo nezaznamenáno. Ona ho opravdu nemá hodně ráda a pokud se prokáže to, co je předmětem obžaloby, tak je to lidsky srozumitelné. Znalkyně neshledala, že by si chtěla nezl. poškozená ještě na obžalovaného přisadit. Pokud jde o záměnu osoby, tak zde nevidí motivaci, říci F místo P asi dokáže každý. Nedomnívá se, že by si toto vymyslela z toho důvodu, aby zakryla pohlavní styk s jinou osobou. Těžko lze v pubertálním věku sexuální kontakt přikrýt vyprávěním o sexuálních kontaktech ve věku mnohem mladším. Myslí si, že nezl. poškozená je dostatečně chytrá, aby si uvědomila, že tyhle věci by vyšly najevo. Údaj, že se jí tyto věci měly dít mezi jejím šestým až osmým rokem, lze pokládat za věrohodný. Nezl. poškozená jezdila k babičce, ví, jak velká byla její sestra, ona má tu vzpomínku o co opřít. Těžko se dá vzít jako nosný význam ta frekvence, přece jenom tam zcela s jistotou paměťové schopnosti tak malého dítěte nesahají. Je třeba porozumět tomu, že nezl. poškozená dělá to, co dělají všichni, prostě když ztrácí vzpomínku, tak se jí snaží opřít o nějaké logické souvislosti a zapojí se mimopaměťové strategie, aby si ji uchovali. Ona nevzpomíná, ona o té věci přemýšlí a tím jak přemýšlí, tak o té věci vypráví, čili tam je oboje – účast myšlení a účast autentické paměťové vzpomínky. To její časové určení, že to bylo od šestého roku do osmého, si zakotvila nějakými dalšími událostmi, třeba podle toho, jak byla velká její sestra. Pokud uvedla, že to bylo 24x, tak to mohlo být vícekrát i méněkrát. V tom samém duchu je i fakt, že měl obžalovaný docházet 1x měsíčně, ona o té věci dneska přemýšlí a není schopna vzpomínat, protože šestileté či osmileté dítě takovou vzpomínku neuchová. Na dotaz, zda má tendenci tyto prožitky vytěšňovat, uvádí, že jde spíše o fyziologické zapomínání. Myslí si, že to, že by zapomínala z obranných důvodů, u vyšetření nepotkala. Pokud by měla mluvit o nějakých obranných mechanismech, tak ona si obžalovaného snaží zošklivovat, jak to jde. Stává se, že někteří nezletilí oznamují takové věci s časovým odstupem. Je třeba mít na paměti, že nezl. poškozená tuto věc neoznámila policii. Ona se s tím svěřila matce, ale u ní tehdy neuspěla. Tady je specifická jedna věc. Ona byla sexuálně atakovaná před pubertou a takovým ještě nedochází, co se vlastně děje. Ono ji to třeba bolí nebo je to nepříjemné a hanbaté, ale význam té závažnosti je mimo její repertoár. Ona se k tomu musí nějakým

způsobem dopracovat, že je to vážná věc a teprve dospíváním a s nabýváním vědomostí o sexualitě jí zpětně začne docházet, co prožívala. Nezl. poškozená vyrůstala v prostředí, které se jí věnovalo jen částečně, takže není neobvyklé, že si to nechávala pro sebe s tím, že to přejde a nebude se už v tom vrtat. Matka nezl. poškozené nevěřila, prvotní verze její matky byla odmítavá. Tato nezl. poškozená podle všeho nemá pravidelný sexuální život, takže její sexuální zkušenosti jsou nízké. Po malém dítěti, ale ani po dospívající dívčině, která nemá pravidelný sexuální život, nelze požadovat, aby dokázala zaujmout stanovisko k hloubce penetrace. Dovede si představit, že bude považovat za pohlavní styk prostý kontakt genitálií a stejně tak si dovede představit, že dospívající chlapec ejakuluje ante portas. Pokud nezl. poškozená uvádí, že pokaždé došlo k vyvrcholení do ní, tak tomu rozumí dospělí lidé, kteří mají sexuální zkušenosti. Znalkyně si dokáže představit 13-15 letou dívku, která slovy „do mě“ miní mezi stydké pysky. Tohle po té nezl. poškozené nelze požadovat. Té ejakulaci přisoudila význam, že ji cítila. Po svědecké výpovědi nezl. poškozené v hlavním líčení dne 21.3.2016 (č.l.484), byla znalkyně opětovně vyslechnuta a pouze uvedla, že na svých závěrech nemá co měnit.

Soud měl dále k dispozici svědecké výpovědi dalších osob, ze kterých je zřejmé, že se obžalovaný žalované trestné činnosti dopustil. Zásadní skutečnosti vyplývají z výpovědi svědků M██████ K██████, J██████ H██████, R██████ K██████ a Š██████ D██████, kterým obžalovaný sdělil, co poškozené udělal, v podstatě se jím k trestné činnosti přiznal. V souvislosti s tím měl soud k dispozici také listinný důkaz v podobě facebookové komunikace obžalovaného se svědkyní Š██████ D██████, kde se obžalovaný ke svému jednání doznává.

Svědka M██████ K██████, matka nezl. poškozené, uvedla v přípravném řízení (č.l. 84), že J██████ K██████ je manželův syn z prvního manželství. S J██████ se vídala, chodil na návštěvy, na oslavy, nikdy s ním neměla konflikt. Od té doby, co se dozvěděla, co udělal dceři K██████, se s ním nebaví a nestýká. S manželem R██████ K██████ má 3 děti, a to K██████, L██████ a L██████. S manželem provozují restauraci v██████, takže vždycky týden pracuje a týden má volno. Když pracuje, tak jsou dcery u tchyně M██████ K██████ v██████, která se o ně stará, dcery tam přespávají. Dcera K██████ začala základní školu navštěvovat v září 2007, je hodná, obětavá, co řekne, to dodrží, je kamarádká, sečtělá, zatím nelhala. Co se týče kluků, tak loni v létě 2014 se K██████ seznámila s T██████ M██████, o kterém říkala, že spolu hrají hry na internetu. To jí K██████ neřekla hned po tom jejich seznámení, ale až když jednou večer utekla od tchyně přespat domů. S K██████ to řešili a ona řekla, že ten T██████ za ní přijel z██████, že si jenom povídali, hráli hry a ráno že šla zpátky ke tchyni. K██████ tvrdila, že mezi ní a T██████ nic nebylo, že spolu neměli sex. K██████ řekla, že s ní půjde na gynekologické vyšetření a tím vlastně „praskl“ ten J██████, protože K██████ nechtěla, aby to odnesl ten T██████, když mezi nimi nic nebylo, a řekla to o tom J██████. Upřímně řečeno K██████ nejdříve nevěřila, myslela, že to říká schválně. K██████ pak začala brečet, že jí nevěří. Pak když to znovu rozebíraly, tak K██████ pořád trvala na tom, že je to pravda, tak K██████ řekla, že se na to J██████ zeptá. J██████ si zavolala do kanceláře v restauraci a zeptala se ho, jestli jí nechce něco říct. On nejdříve odpověděl, že neví co. Když mu řekla, že se jí K██████ svěřila, že jí zneužíval, tak to J██████ popíral, pořád tvrdil, že to není pravda. Po týdnu si ho zavolala znovu a řekla mu, že má gynekologické vyšetření, což nebyla pravda, ale na základě toho se jí J██████ přiznal a řekl, že neví, proč to udělal. Zeptala se ho, jestli K██████ opravdu zneužil a on odpověděl, že ano. Potom řekl, že by to chtěl nějak odčinit a aby mu řekla jak. Odpověděla mu, že tohle se odčinit nedá. On na to nic neřekl, mlčel. Pak se snažila to řešit s J██████ matkou, ale ta nereagovala. Protože J██████ dělá v hasičárně, tak se obrátila na vedoucího hasičů R██████ K██████, aby J██████ ohlídal, protože u hasičů jsou malé děti.

K[] jí řekl, že za ním byla dvě děvčata, že je J[] obtěžuje, že za nimi pořád chodí a že jim napřed nechtěl věřit. Pak byl manžel u J[] matky, že si s ní promluví, že J[] dají na léčení a mezi tím to pan K[] oznámil na Policii. Sama to neoznámila, protože J[] je manželův syn a K[] tady nechtěla, aby se to oznamovalo, je to nepříjemná věc. O tom, co jí měl J[] dělat, K[] moc říct nechtěla. Mělo se to stát vícekrát a trvat 2 roky od jejích šesti do osmi let. Přesněji řekla, že se to stalo v kůlně za barákem u tchýně, že jí povalil na zem a že jí zneužil. Když se jí zeptala, jak to skončilo, tak jí řekla, že když byl za ní naposledy u tchýně, tak se prý přetahovali a prali, on po ní asi chtěl sex a K[] nechtěla. Dopadlo to tak, že K[] nějak kopla a prý mu měla přitom vykopnout zub. Mělo se to stát od jejích šesti let, do první třídy nastoupila v září 2007. Když bylo K[] šest až osm let, tak J[] chodil k babičce, tedy vídali se u babičky. J[], pokud ví, neměl nikdy holku. S manželem si myslí, že J[] je nemocný, že by potřeboval léčbu. Svědkyně zaslechla, že J[] o tom, co udělal, měl poslat někomu SMS na Facebook, nějaké K[] spolužačce. V průběhu výslechu svědkyně předložila fotografii nezl. poškozené z období, kdy navštěvovala první nebo druhou třídu (č.l. 137). Svědkyně byla dále vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 15.6.2015 (č.l. 283). Vypovídala shodně jako v přípravném řízení a dodala, že prvotnímu sdělení dcery nevěřila, ale dnes už jí věří. K[] nechce vypovídat u soudu, nechce se o té věci bavit. Od té doby, co je skutek vyšetřován, se o tom s J[] nebavila.

Svědék R[] K[], otec obžalovaného a nezl. poškozené, uvedl v přípravném řízení (č.l. 99), že když se o záležitosti dozvěděl od manželky, jel za svou bývalou manželkou – matkou J[] a velmi důrazně trval na tom, že se J[] půjde léčit, s čímž souhlasili. J[] je uzavřený, zakřiknutý a o to víc je to nebezpečné. Nic jiného než léčba mu nepomůže. Nic dalšího svědek neuvedl s tím, že ve věci obžalovaného - svého syna využívá práva nevypovídat.

Svědčyně M[] K[], babička obžalovaného a nezl. poškozené, využila zákonného práva nevypovídat.

Z výpovědi matky obžalovaného z přípravného řízení (č.l. 108), **svědkyně J[] H[]**, vyplynulo, že syn J[] se doma moc nezdržoval, buď byl v hasičárně nebo u táty. Za tátou a babičkou jezdil do [] odmalička, přespával tam, ale neví kde. O tom, že měl J[] znásilnit nevlastní sestru K[], jí J[] řekl někdy v listopadu 2014. J[] tehdy na popud M[] K[] přišel a řekl, že na ní vlez, že vlez na nevlastní ségru a že už je to dávno. Řekla mu nato, že je plnoletý a že si za svoje činy odpovídá a že se to nedá omluvit. Podrobnosti jí neřekl. Pak k nim domů přišel J[] otec a ptal se, co se s tím bude dělat, jak to budou řešit. Bavili se o nějakém léčení, J[] se k tomu staví „nijak“, neříká nic. O tom, že by měl J[] někdy nějakou holku, neví. O tom znásilnění K[] J[] nic neví, s M[] se o tom nebavila a jen když u nich byl R[], J[] otec, tak a říkal „nechtěj vědět jak“. Svědkyně neměla sílu nějak se ho více vyptávat. Nechtěla tomu věřit, ale když to říkají. Když se k tomu J[] přiznal, tak asi jo, tak se to stalo, ale jí by nikdy něco takového nenapadlo. Tato svědkyně byla vyslechnuta taktéž v rámci hlavního líčení dne 15. 6. 2015 (č.l. 284). Zde využila svého práva dle § 100 odst. 1 tr. řádu a odmítla proti svému synovi vypovídat.

Svědék R[] K[] vypověděl v přípravném řízení (č.l. 105), že obžalovaného J[] K[] zná tak 12 let od místních hasičů z [] Je takový zvláštní, jednoduchý, upozorňuje na sebe vulgárními výrazy, předvádí se, snaží se strhávat na sebe pozornost. Neví o tom, že by měl J[] s nějakou dívkou vztah, i když tvrdil, že s holkama chodí. Ví, že J[] jezdil do [] za babičkou a dědou. K[] K[] zná od vidění, jednou jí

viděl právě v [redacted] když tam jel pro J [redacted] k jeho babičce. O tom znásilnění se v listopadu 2014 dozvěděl od nevlastní mámy J [redacted] a matky K [redacted], M [redacted] K [redacted]. Řekla mu, že J [redacted] znásilnil nevlastní sestru K [redacted], že se to mělo stát 5 let zpátky, že jí měl dát hadry do pusy a pak pohlavně zneužít. Když se to dozvěděl, zeptal se, jestli to budou nějak řešit, protože předtím si na J [redacted] v souvislosti s konáním maskarního plesu v únoru 2014 stěžovaly dívky, že je obtěžuje. Jedna z nich dokonce chtěla odvézt domů, že se J [redacted] bojí. Matka K [redacted] mu o tom, co se mělo stát, řekla vlastně proto, že měla strach, aby J [redacted] u hasičů nezneužil další mladší dívčinu. Říkala, že to chtěla nahlásit na policii, ale J [redacted] táta R [redacted] K [redacted] že to nahlásit nechce. Nakonec za ním přišel sám R [redacted] K [redacted] a požádal ho, aby to na policii nahlásil on. Takže to ohlásil vedoucímu OOP Plesná. Asi 3 dny po rozhovoru s M [redacted] s ním chtěl J [redacted] mluvit, že prý se doslechl, že měl v hasičárně obtěžovat holky. J [redacted] mu sdělil, že K [redacted] řekl, že se mu líbí, ale že k ničemu nedošlo. Když se J [redacted] zeptal na K [redacted], řekl, že se to prostě stalo, že v tu chvíli nevěděl, co dělá. J [redacted] řekl, že zneužil svoji sestru K [redacted] i to, že jí dal hadry do úst, že se to stalo v [redacted] ale neřekl přesné místo. O tom, kolikrát to bylo, nemluvil. J [redacted] také říkal, že se půjde domluvit s tátou R [redacted] K [redacted], aby ho poslal na léčení. Svědek byl taktéž vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 15.6.2015 (č.l. 285), kde vypovídal naprosto shodně.

Svědkyň Š [redacted] D [redacted] vypověděla v přípravném řízení (č.l. 97), že K [redacted] K [redacted] zná už od školky, ale J [redacted] K [redacted] zná jen přes Facebook. J [redacted] K [redacted] si přidala do přátel asi před dvěma měsíci, byla zvědavá jaký je, neboť K [redacted] o něm mluvila, jako že má ještě jednoho brácha. S J [redacted] si začali přes Facebook normálně psát, jako jak je a tak. Na Facebooku má profil s názvem "D [redacted] Š [redacted]" a on má na Facebooku profil s názvem "J [redacted] K [redacted]". Psali si neveřejně, chatovali pouze mezi sebou. Ví o něm, že je mu [redacted] let a že bydlí v [redacted]. O tom, že měl znásilnit svoji sestru K [redacted] K [redacted], jí napsal při chatování na Facebooku. Napsal to sám od sebe. Předtím o tom nevěděla. Proč jí to napsal, neví, asi se chtěl svěřit. Konkrétně napsal, že jí chce něco říct, že znásilnil svoji ségru. Protože to nepochopila, tak napsal, že znásilnil K [redacted]. Vůbec to nepochopila, ptala se ho, jestli je to pravda, ale on už neodepsal. Od té doby si už nepsali. Pak se K [redacted] ve škole zeptala, jestli je to pravda a ona potvrdila, že to pravda je. Řekla, že byla v šesti letech znásilněná od K [redacted] a ať to nikde neříká. K [redacted] neřekla žádné podrobnosti. To, co se dozvěděla, si nechala pro sebe. O tom, že K [redacted] měl znásilnit její brácha J [redacted] ví i M [redacted] D [redacted] a M [redacted] Ž [redacted], které s nimi chodí do třídy. Dozvěděly se to od svědkyně, ona se jí totiž K [redacted] K [redacted] ptala v šatně, jestli jí K [redacted] psal, a ona jí řekla, že jí psal, že jí znásilnil a ony dvě to v šatně slyšely. Svědkyně byla vyslechnuta také v rámci hlavního líčení dne 15.6.2015 (č.l. 284). Uvedla shodné skutečnosti a potvrdila, že obsah facebookové komunikace, který je zaprotokolován ve spise, je skutečně komunikace mezi ní a obžalovaným.

Obsah profilu na Facebooku vydala za přítomnosti matky policistům - (k tomu viz **protokol o vydání věci** sepsaný s M [redacted] D [redacted] č.l. 124 a **komunikace na sociální síti č.l. 126-130**). Z tohoto důkazu je zřejmé, že obžalovaný dne 12.11.2014 v 18,20 hodin sděluje svědkyni, že měl něco s K [redacted]. Z další komunikace je zřejmé, že tím myslí svoji sestru a na dotaz svědkyně ve stejný den v 18,30 hodin sděluje, že jí připravil o panenství.

Svědkyň M [redacted] Ž [redacted] a M [redacted] D [redacted], spolužačky nezl. poškozené, vypověděly v přípravném řízení (č.l. 102 a 112) pouze o tom, co se o předmětné události dozvěděly zprostředkovaně, nezl. poškozená jim sdělila, že ji měl J [redacted] K [redacted] s šesti lety znásilnit. **Svědkyň K [redacted] B [redacted]** vyjma toho v přípravném řízení (č.l. 115) popsala událost, o které vypovídal svědek R [redacted] K [redacted], týkající se toho, že jí obžalovaný slovně obtěžoval v hasičárně. Tento svědek jí také řekl, že obžalovaný znásilnil v sedmi letech svoji sestru a trvalo to pět let.

Na základě úředního záznamu o podaném vysvětlení, který byl dne 18.12.2014 sepsán dle § 158 odst. 6 tr. řádu s T■■■■■ M■■■■■ (č.l. 10), soud jmenovaného předvolal k hlavnímu líčení jako svědka. Svědek T■■■■■ M■■■■■ v hlavním líčení dne 15.6.2015 (č.l. 286) popsal, jakým způsobem se seznámil s nezl. poškozenou. Oba spolu hráli internetovou hru a při vzájemné komunikaci mu napsala, že když byla malá, tak byla znásilněna. Později m napsala, že to byl její bratr. Je pravdou, že jí jednou navštívil v bydlišti, dovezl ho tam bratr a zpět jel vlakem. Byli spolu i přes noc, každý spal v jiném pokoji. Ten večer si o tom znásilnění povídali, K■■■■■ mu říkala, že jí to trápí, že jí to udělal bratr a že se tím nemůže svěřit nikomu jinému než jemu. S rodiči o tom mluvit nechtěla, protože by jí třeba nevěřili. Říkala, že se jí to stalo v době, kdy jí bylo 6 až 8 let, mělo to být vícekrát. Svého bratra jmenovala J■■■■■. Svědek s K■■■■■ neměl žádný sex.

Z citovaných důkazů je zřejmé, že obžalovaný se před jmenovanými svědky doznal ke spáchání trestné činnosti a v hrubých rysech uvedl stejné okolnosti jako nezl. poškozená. To platí především o svědecké výpovědi R■■■■■ K■■■■■. Dále je zřejmé, že nezl. poškozená K■■■■■ K■■■■■ se některým ze svědků svěřila, že ji obžalovaný znásilnil a v podstatě z hlediska časového uváděla stejné okolnosti. Zmíněnými důkazy byla tedy věrohodnost její svědecké výpovědi opětovně podpořena.

Za důkaz podporující věrohodnost nezl. poškozené lze označit taktéž lékařskou zprávu společnosti Gyn Spa Medica, s.r.o. ze dne 21.1.2015, ze které je zřejmé, že v tento den MUDr. C■■■■■ Š■■■■■ nezl. poškozenou vyšetřila (č.l. 83). Zmíněná lékařka pak byla v tomto řízení vyslechnuta jako svědkyně. Svědkyně C■■■■■ Š■■■■■ se vyjádřila v přípravném řízení (č.l. 118) právě k této lékařské zprávě, resp. ke gynekologické prohlídce, nezl. poškozené K■■■■■ K■■■■■ v uvedené datum. Uvedla, že při gynekologickém vyšetření hodnotila vnitřní okraj panenské blány a její výšku, která nebyla stejnoměrná po celém obvodu. Zjistila výrazné snížení mezi čísly 4 a 5 (jako na hodinách) v šířce cca 2-3 mm, kdy byla zachována pouze třetina výšky panenské blány od spodního okraje. V oblasti čísla 3-9 bylo patrné, že panenská blána nemá hladký okraj, ale okraj byl členěn do četných polypózních výběžků, které opět nesahaly až ke spodině. Normální neporušená panenská blána má hladký vnitřní okraj, který je případně poskládaný do řas. Nezl. poškozená měla vnitřní okraj panenské blány také řasený, ale byly tam nápadné polypózní výběžky – tedy nerovný vnitřní okraj od čísla 3 až 9. Nejedná se tedy o typický nález u 13ti leté dívky. Nemůže vyloučit na základě tohoto nálezu, že nezl. poškozená měla pohlavní styk ani hodnotit, zda se jednalo o jeden či více pohlavních styků. Při pohlavním styku nemusí dojít k protržení či poškození panenské blány, záleží na její elasticitě a anatomických předpokladech. I dospělé ženy mívají nález ve formě zbytků panenské blány, což se projevuje například zbytkem polypózní tkáně na okraji poševního vchodu. Poranění panenské blány se hojí a při hojení vznikají polypózní výběžky vnitřního okraje. Také záleží na výšce panenské blány. U nezl. poškozené zjistila poměrně široký vstup do pochvy v šířce 10 až 12 mm. Vnitřní okraj hymenu nezl. poškozené není celistvý, což není obvyklý nález a muselo k němu nějak dojít. Jako lékařka ale nemůže hodnotit, zda k tomu došlo pohlavním stykem nebo např. zaváděním tamponu nebo jinou aktivitou, může hodnotit pouze nález. Z něho vyplynulo, že je narušený vnitřní okraj panenské blány, která je elastická, její elasticita byla u nezl. poškozené zachována. Nemůže vyloučit, že pokud nezl. poškozená měla více pohlavních styků. Poranění panenské blány se hojí a při tom vznikají polypózní výběžky vnitřního okraje. Kdyby u 6leté holčičky došlo k pohlavnímu styku, došlo by k narušení vnitřního okraje panenské blány, který by ztratil svoji celistvost a kontinuitu. Může dojít i ke krvácení, ale není to pravidlem. Svědkyně byla vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 25.8.2015 (č.l. 350).

Popsala, jakým způsobem nezl. poškozenou vyšetřovala a shodně popsala nález vyplývající z citované lékařské zprávy tak, jak to již učinila v přípravném řízení. Doplnila, že u čísla 4 a 5 je porušení okraje panenské blány, je tam snížení okraje, který je nerovnoměrný, jedná se o trojúhelníkovou výseč. Dále uvedla, že je velmi důležité, zda je u dívky stav estrogenizace, tzn. zdali působily na panenskou blánu hormony. Pokud je dívka neestrogenizovaná, tak panenská blána vypadá jinak, než když tento stav nastal. Jeho vlivem se panenská blána mění, začíná se řasit, krabatí se, vypadá jako volánek u sukně, mění svoji strukturu. Není úplně jednoduché odlišit záhyby, které vznikají přirozenou změnou oproti změnám, u kterých mohl být příčinou úraz, či jiný nepřiměřený atak. Pokud dojde k ataku, tak probíhá hojení a mohou být patrné změny viditelné někdy hůře, protože dojde ke zvlnění. Popsaný nález není typický pro takto starou dívku. Svědkyně demonstrovala svá tvrzení **nákresem (č.l. 343)** a doplnila, že snížení není typické, představuje typickou linii a je tam zářez nebo vkousnutí. Okraj není kontinuální. Mohlo to být způsobeno jakýmkoliv tlakem na tuto oblast, nelze specifikovat dobu vzniku. Nemůže vyloučit, že se to mohlo stát pohlavním stykem, ale mohlo se to stát i jiným mechanismem. Není mnoho pravděpodobné, že by k tomu došlo nešetřeným zavedením tamponu. Některá panenská blána může být neotevřená, může vypadat jako půlměsíc s malým otvůrkem nahoře. Pokud je do poševního vchodu minimální průměr, tak lze způsobit trauma při jeho aktivním překonání. Ale i u neestrogenizovaných dívek může být ten otvor relativně větší, ale rovněž také může být míra poškození větší. U nezl. poškozené byla panenská blána přiměřeně vyvinutá, dívka byla již estrogenizována. Dále se svědkyně vyjadřovala k vyšetření prostupnosti metodou, při které je použit balonek s tím, že to vyžaduje spolupráci vyšetřované, což v případě nezl. poškozené nešlo. Dále doplnila, že panenská blána může být minimálně poraněna a přitom je pacientka ve 14 letech těhotná. I dospělá žena, která má pohlavní styky a zároveň velmi elastickou panenskou blánu, ji může mít v podstatě neporušenou. Dospělá žena má zachovalé části panenské blány, tato nemizí. Nález svědčí o tom, že v tomto případě panenská blána byla nějakým způsobem porušena, a to neúměrným tlakem na tuto oblast a mohlo to být způsobeno i opakovaným pohlavním stykem. Z jejího nákresu jsou u čísla 3 až 9 patrné polypózní výběžky, které popsala. Nejedná se hladký okraj. Podle jejího názoru lze poznat, že dívka není panna, pokud je přerušená linie hynemu až dolů k bazální linii, je to rozdělené na dvě půlky a vypadá to, jakoby blána byla přeříznuta až bazální linii. V případě, že dojde k nějakému traumatu, tak zbyde půlka napravo a půlka nalevo. Nejčastěji to bývá od čísla 4 až 8. Polypózní nerovné okraje mohou být způsobeny hojením. Pokud označí někoho z gynekologického hlediska jako pannu, tak v literatuře je popsáno, že mohla mít pohlavní styk a nemusí mít změny na panenské bláně. Pojem panna je zavádějící. Nález, který učinila u nezl. poškozené svědčí o tom, že mohlo dojít k pohlavním stykům. Nelze určit dobu, kdy k porušení blány došlo, nelze se také vyjádřit, zda v případě, že došlo k pohlavnímu styku, byl dobrovolný či násilný. Nemůže také vyloučit, že nezl. poškozená neměla pohlavní styk. V závěru své výpovědi znalkyně demonstrovala z odborné publikace na **fotografiích**, které soud okopíroval do spisu (**č.l.344-346**) vzhled neporušené panenské blány 8leté dívky s patrným vchodem do pochvy, dále panenskou blánu stejně staré dívky bez hormonálních změn, kde není jasně patrný otvor a dále vzhled porušené panenské blány 7leté dívky. Uzavřela, že pokud o někom řekne, že je panna, tak není vyloučeno, že dotyčná neměla pohlavní styk.

Na základě pokynu Vrchního soudu v Praze soud jmenovanou svědkyni opětovně vyslechl v hlavním líčení dne 21.3.2016 (**č.l.481**). Úkolem doplňujícího výsledku bylo zjištění konkrétních forem sexuálních kontaktů mezi obžalovaným a nezl. poškozenou. Jmenovaná svědkyně v úvodu své výpovědi uvedla, že takovouto skutečnost nebylo možné zjistit, ona se omezila pouze na popis nálezu. Kontakt mohl být orální, genitální nebo anální. Odkázala na odbornou publikaci citovanou v protokolu o hlavním líčení. Byť zde obhájce vznesl námitku,

že svědkyně nevystupuje jako znalec, je soud toho názoru, že její prezentace se vztahovala ke konkrétnímu nálezu u nezl. poškozené, jmenovaná svědkyně pouze z odborného hlediska vysvětlila charakter tohoto konkrétního nálezu. Ve zmíněné publikaci, jak uvedla, je klasifikace nálezu u pubertálních dívek, která se řadí do čtyř stupňů. Pokud jde o třetí stupeň, jedná se o specifické nálezy, které jsou vysoce podezřelé ze sexuálního zneužívání. Jsou to čerstvé nebo zhojené lacerace hymenu nebo vaginální sliznice. Typické pro to je vroubkování neboli vykousnutí hymenálního okraje. Tento nález se týkal nezl. poškozené, kde je tato známka vidět, tedy to vykousnutí. Svědkyně opětovně předvedla prezentaci na **fotografii**, jejíž kopie je založena je ve spise (**č.l. 476**). Uvedla, že je zde znázorněno typické vykousnutí, které může být způsobeno pohlavním stykem. Svědkyně předložila další fotodokumentaci (**č.l. 477**), na které prezentovala trhlinu hymenu u devítiletého dítěte, na které bylo sexuálně zaútočeno. Nález u nezl. poškozené odpovídal třetímu stupni specifikace z citované učebnice a svědkyně ten nález nakreslila (**viz nákres na č.l. 343**). Zmíněný nález by popsala stejně, i kdyby neměla nastudovanou odbornou literaturu. Pokud nezl. poškozená hovoří o tom, že do ní obžalovaný vnikl, tak to nemůže potvrdit, ani vyloučit. Pokud jde o její objektivní nález, nemůže vyloučit pohlavní genitální styk. Dále doplnila, že pokud by došlo ke znaleckému zkoumání, pak by si soudní znalec vzal veškerou dokumentaci, přečetl by si protokoly o výpovědích, vzal by v úvahu nález svědkyně a její výpověď a na základě toho by se rozhodl, jestli tyto dokumenty jsou dostatečné, nebo zda by žádal nové vyšetření formou balónku. Toto vyšetření je dobrovolné, poškozená ho nemusí podstoupit. Svědkyně vyšetřovala poškozenou 21.1.2015. Kdyby ji vyšetřovala dnes, tak lze těžko říci, zda by nález byl jiný, působí zde spousta okolností a faktorů.

Lze tedy shrnout, že z doplňující výpovědi svědkyně MUDr. C██████ Š██████, vyplynuly stejné skutečnosti, které byly soudu již známe. Jí objektivně zjištěný nález na panenské bláně nezl. poškozené nemohl vyloučit ani potvrdit genitální pohlavní styk. Je samozřejmé, že slyšená svědkyně se nemohla vyjádřit ke konkrétní formě sexuálního kontaktu mezi obžalovaným a poškozenou, toto jí ani nepřislušelo. Pokud tedy nevyloučila možný genitální pohlavní styk a tento svůj závěr náležitě vysvětlila, pak bylo na soudu, aby na základě dalších provedených důkazů zjistil, zda k takovému pohlavnímu styku došlo či nikoliv. Jak bude prezentováno dále, soud měl k dispozici spolehlivé důkazy, ať již přímé či nepřímé, které genitální pohlavní styk jednoznačně potvrdily, tedy genitální pohlavní styk mezi obžalovaným a nezl. poškozenou.

Na základě pokynu Vrchního soudu v Praze soud doplnil dokazování v tomto směru požadovaným **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, oddělení dětská gynekologie (č.l. 642)**. Z jeho závěru vyplynulo, že po prostudování lékařské zprávy a dalších důkazů (svědecká výpověď nezl. poškozené K██████ K██████ a MUDr. C██████ Š██████), znalkyně konstatuje, že dívka mělo být v době vyšetřovaného činu 6-8 let, vzhledem k tomu, že začala menstruat v 11 letech, lze předpokládat, že v době činu byla v klidovém období, bez vlivu ženských pohlavních hormonů, zevní genitál byl neestrogenizovaný. V době gynekologického vyšetření bylo dívky 13 let a 5 měsíců, byla již plně estrogenizována, velikost otvoru v panenské bláně byla objektivizována orientačně na 10-12 mm. V době vyšetřovaného činu lze odhadnout, že průměr otvoru v panenské bláně byl menší, běžně dívky tohoto věku mají průměr otvoru v panenské bláně 5-7 mm. Pokud by tedy byl v tomto věku zaveden do pochvy penis dospělého muže ve ztopořeném stavu (kdy se udává v ČR tento průměr od 2-6 cm), s největší pravděpodobností by toto jednání zanechalo stopy ve formě hlubokých, defloračních trhlín, zasahujících až k bázi panenské blány, což bylo gynekologickým vyšetřením vyloučeno. Byla však nalezena trhlina u č. 4-5 zasahující do 2/3 panenské blány, svědčící o násilí v oblasti zevního genitálu. Trhlina byla kompletně zhojena,

tedy vyjádřit se k době jejího vzniku nelze. Trhliny panenské blány vznikají obecně třemi mechanismy – v rámci pohlavního styku, úrazem nebo sebepoškozením. Pokud vzniká poranění panenské blány pohlavním stykem, nejčastěji se setkáme s trhlinami mezi č. 4-8 (používá se číslování analogické hodinovému ciferníku). Vzhledem k tomu, že dívka byla v době činu neestrogenizovaná, zavedení celého penisu by u této dívky zanechalo s největší pravděpodobností výraznější poranění. Pohlavní styk ve formě koitálního styku, tedy zavedení celého penisu do pochvy přes panenskou blánu u této dívky ve věku 6-8 let, na základě výsledku gynekologického vyšetření ze dne 21.1.2015, považuje znalkyně za méně pravděpodobné, zvláště pokud dívka udává, že k tomuto činu došlo opakovaně. Při opakovaném pohlavním styku se zavedením celého penisu do pochvy u neestrogenizované dívky ve věku 6-8 let znalkyně domnívá, že by při gynekologickém vyšetření, i s odstupem, bylo nalezeno trhlín více. Pokus o zavedení penisu však vyloučit nelze, stopy násilí na zevním genitálu nalezeny nebyly. Pokud by do pochvy byl zaveden jeden prst dospělého muže, udává se průměr prstu dospělého člověka kolem 2 cm), v klidovém období, kdy otvor v panenské bláně dívek bývá cca 5-7 mm, pak by toto jednání mohlo zanechat stopu ve formě trhliny panenské blány, která by byla tak hluboká, jaký by byl průměr zavedeného prstu, tedy by nemusel zasahovat až k bázi panenské blány. Pokud by bylo zavedeno více prstů najednou, nebo pokud by se při zavedení jednoho prstu dívka výrazně bránila, toto jednání by mohlo zanechat i stopy výraznější, ve formě hlubokých, defloračních a mnoha trhlín. Pokud by byl zaveden jakýkoliv předmět o průměru menším než byl otvor v panenské bláně násilně a za předpokladu obrany ze strany dívky, toto jednání by také mohlo zanechat stopy ve formě trhlín nebo trhliny panenské blán. Pokud by byl zaveden jakýkoliv předmět o průměru větším než byl původní průměr otvoru v panenské bláně do pochvy, toto jednání by také zanechalo stopy ve formě trhliny panenské blány, která by svou hloubkou odpovídala průměru zavedeného předmětu. Zavedení jazyka do pochvy nebo zavedení penisu mezi stydké pysky, tzv. „dry sex“, by nemuselo na zevním genitálu zanechat žádné stopy zjištěitelné při gynekologickém vyšetření. Pokud by byl penis zaveden do análního otvoru, toto jednání by také nemuselo zanechat na genitálu žádné stopy ve formě poranění, které by bylo zjištěitelné při gynekologickém vyšetření. Znalkyně byla též dotázána, zda skutečnosti uváděné svědkyní MUDr. C. Š. nejsou v rozporu s jejími znaleckými závěry. Znalkyně uvedla údaje udávané touto svědkyní a shrnula, že tato zcela ve shodě se znalkyní udává, že u neestrogenizovaných dívek snadněji dojde v oblasti zevního genitálu k traumatu, zatímco u dívek estrogenizovaných je vše elastické, tedy víc roztahné, k traumatu dochází méně často. Opět v souladu se znalkyní uvedla, že se mnohdy u dívek při dobrovolném pohlavním styku, zvláště pokud si zavádějí tampony, lze setkat s tím, že dívky nemají poraněnou panenskou blánu, jsou tedy z gynekologického pohledu panny, přestože pohlavní styk praktikují. Dále uvedla, že popisované nálezy se nacházejí u dívek plně estrogenizovaných, kde díky hladině ženských pohlavních hormonů jsou tkáně elastické. V daném případě však jde o dívku, která byla v době popisovaného činu neestrogenizovaná, a proto se znalkyně domnívá, že pokud by došlo v tomto věku k pohlavnímu styku koitálnímu, s plným zavedením penisu dospělého muže přes neestrogenizovanou panenskou blánu, toto jednání by zcela jistě vedlo k výraznému poranění zevního genitálu poškozené dívky a zanechalo by stopy ve formě hlubokých defloračních trhlín. Ve shodě se svědkyní znalkyně uvedla, že jako panna se označuje dívka, u které nejsou na hymenu nalezeny hluboké deflorační trhliny zasahující až k bázi panenské blány. Trhlina panenské blány se nikdy nezacelí, maximálně může být ve spodní části trhliny směrem k bázi panenské blány viditelná jizvička po srůstu části trhliny. Toto při vyšetření nalezeno nebylo. Polypovité okraje jsou u estrogenizované panenské blány poměrně často viditelné, není to známka traumatu, pokud se jedná o drobné, zhojené trhliny, s větším odstupem času toto skutečně lze rozpoznat od fyziologického polypózního zřasení panenské blány vlivem ženských pohlavních hormonů v reprodukčním období. Svědkyně ve

shodě se znalkyní uvedla, že pokud jde o zjištění konkrétní formy sexuálních kontaktů mezi obžalovaným a nezl. poškozenou, toto s větším časovým odstupem určit nelze. Kontakt mohl být orální, genitální nebo anální. Orální kontakt by s největší pravděpodobností u neestrogenizované dívky nezanechal stopy ve formě poranění zevního genitálu. Pokud jde o styk anální, znalkyně uvedla, že není znalcem v daném oboru, po konzultacích lze uvést, že velmi často anální styk nezanechá žádné stopy ve formě poranění konečníku, poranění sliznic a kůže se hojí stejně jako jinde na zevním genitálu do sedmi dní, roztažnost konečníku je díky svalovině výrazná a ani zavedení penisu dospělého muže do konečníku malé dívky nemusí zanechat žádné stopy. Co se týče styku genitálního – styk koitální, vaginální, tedy se zavedením celého penisu dospělého muže do pochvy neestrogenizované dívky, tento by s největší pravděpodobností zanechal stopy ve formě hlubokých, defloračních trhlin a zřejmě by bylo nalezeno více trhlin, zvláště pokud by byl styk opakovaný. Pokud by byl styk ve formě tzv. „dry sex“, tedy zavedením penisu mezi stydké pysky nebo s proniknutím jen části penisu do pochvy, toto jednání by mohlo zanechat stopy ve formě méně hlubokých trhlin nebo trhliny, které by nemusely zasahovat až k bázi panenské blány. Znalkyně se dále shodla se svědkyní, že klasifikace nálezu u pubertálních dívek je čtyřstupňová, kdy první stupeň je zcela normální genitál, druhý stupeň jsou nespecifické nálezy, které nemusí souviset s pohlavním zneužíváním, ale mohou souviset např. se záněty nebo jinými patologiemi zevního genitálu, třetí stupeň jsou vysoce podezřelé nálezy ve formě trhlin panenské blány, jež mohou být velmi pravděpodobně známkami pohlavního zneužívání a stupeň čtvrtý, což jsou jasné známky, jako např. těhotenství či přítomnost spermií. U vyšetřované dívky tedy byl nalezen vysoce suspektní nález pro pohlavní zneužívání. Pokud jde o studie z USA, bylo při gynekologickém vyšetření nalezeno až 32% dětí s normálně vyhlížejícím genitálem i přes prokázané zneužívání, u 46% byly zjištěny trhliny panenské blány, ale není specifikováno, jak byly dívky zneužívány, zda absolvovaly koitální styk se zavedením penisu, či pokus o zavedení penisu, při tzv. „dry sexu“, či zda absolvovaly styk anální nebo orální. Svědkyně uvedla také články od českých autorů, kde je popisována možnost vaginálního styku bez zjištěného poranění zevního genitálu. Není ale definováno, zda se jednalo o dívky estrogenizované či zda se jedná o nález u dívek neestrogenizovaných. Závěry svého znaleckého posudku znalkyně potvrdila při svém výsledku u hlavního líčení dne 22.9.2016 (č.l. 671). Nad rámec výše uvedeného vypověděla, že problém je v tom, že nezl. poškozená byla vyšetřena za úplně jiných okolností, tzn. v době plné estrogenizace, kdy už měla menstruaci a to se pak vlivem ženských pohlavních hormonů charakter panenské blány zcela mění – je zřasená, volná, poměrně elastická. Trestná činnost se měla odehrávat v jejích 6-8 letech, kdy s největší pravděpodobností nebyla estrogenizována a panenská blána měla úplně jiných charakter. Takže spekulovat o tom, jaké to bylo v době neestrogenizace na základě vyšetření, které bylo provedeno za úplně jiných podmínek, je velmi komplikované. Potvrdila však, že nález, který je popsán v lékařské zprávě neodpovídal běžnému nálezu u takto starých dívek, protože takovýto nález 6-8 letých dívek běžný není. Je to známka násilného činu v oblasti zevního genitálu. Ani ve věku 13 let, kdy byla vyšetřena, to není obvyklý nález. K estrogenizaci dochází po menstruaci, je touto korunována. Pokud MUDr. Š. uváděla čtyři stupně, tak se znalkyně s ní shodla na třetím stupni, který představují hlubší trhliny panenské blány a uvádějí se tři mechanismy vzniku – sexuální násilí, úraz a sebepoškození např. masturbací. Dále popsala, že by na rozdíl od MUDr. Š. použila k vyšetření balónkovou metodu, neboť jí by byla objektivizována velikost otvoru v panenské bláně. Zopakovala, že zavedení penisu mezi stydké pysky či zavedení jeho špičky nebo snaha o jeho zavedení mohlo způsobit narušení odpovídající nálezu. Vznik takového trhlínky je doprovázen krvácením a bolestí, neboť ve věku neestrogenizace je blána velice citlivá a pouhý dotek špetičkou bolí. K vyšetření balónkovou metodou nelze děti nutit. Pokud by byla použita, pak by otvor v panenské bláně nebyl určitě zjištěn menší, než jak ho popsala MUDr.

Š██████, naopak by byl zjištěn zřejmě větší, ale opět v době estrogenizace. Průměr otvoru panenské blány v době, kdy mělo dojít k trestné činnosti, je hypotetický. Obecně lze říci, že otvor měl být menší než nyní, panenská blána byla pevná. Zopakovala, že pokud by byl tehdy nezl. poškozené zaveden do pochvy penis, tak by předpokládala nález minimálně hluboké deflorační trhliny nebo i více trhlín a předpokládala by i porušení hlubších struktur s nálezem defektu na zevním genitálu, který by byl patrný při vyšetření. Takový nález zde nebyl. Pokud dojde k pohlavnímu styku a dojde k roztažení otvoru na požadovaný průměr, pak při dalším styku už nedochází k výrazným poraněním zevního genitálu, ale může docházet k drobným poraněním a k drobným trhlínkám. Dále se vyjadřovala k odbornosti MUDr. Š██████ a to velmi kladně. Na dotaz obhájce se také vyjadřovala ke kvalitě lékařské zprávy a k dalším způsobům vyšetření, což pro posouzení viny obžalovaného s uváděným časovým odstupem nemělo žádný význam.

Je zcela zřetelné, že závěry znaleckého posudku, které znalkyně stvrdila při svém výsledku u hlavního líčení, se nerozcházejí se skutečnostmi uváděnými svědkyní MUDr. C██████ Š██████. I na základě tohoto důkazu mohl učinit soud spolehlivý závěr, že objektivně zjištěný nález na panenské bláně nezl. poškozené nemohl vyloučit ani potvrdit genitální pohlavní styk. Znalkyně se ve svém posudku i při svém výsledku zaměřila na žádost soudu především na zjištění konkrétní formy sexuálních kontaktů mezi obžalovaným a nezl. poškozenou, jak to požadoval Vrchní soud v Praze. Upřesnila (pokud na základě důkazů bude pominut styk orální či anální), že pokud jde o styk genitální-styk koitální, vaginální, tedy zavedení celého penisu dospělého muže do pochvy neestrogenizované dívky, pak tento by s největší pravděpodobností zanechal stopy ve formě hlubokých, defloračních trhlín a zřejmě by bylo nalezeno více trhlín, zvláště při opakovaném styku. Je však zjevné, že mohlo dojít k zavedení penisu mezi stydké pysky nezl. poškozené nebo pouze k proniknutí části penisu do pochvy nezl. poškozené. Tomuto by odpovídal objektivně zjištěný nález včetně projevů, o kterých vypovídala nezl. poškozená – krvácení, bolestivost. Je třeba si uvědomit, že i znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská klinická psychologie vysvětlila, že nezl. poškozená ve svém věku nemohla vnímat, jak k pohlavnímu styku ve skutečnosti došlo. Za označení pohlavního styku ze strany nezl. poškozené připustila právě pronikání mezi stydké pysky. Soud je toho názoru, že citovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie byly Vrchním soudem požadované způsoby a formy, kterými měla být posuzovaná trestná činnost obžalovaného vůči nezl. poškozené skutečně spáchána, dostatečně osvětlena. Je třeba vzít do úvahy také věk obžalovaného v inkriminovanou dobu, jeho zkušenosti se sexuálním životem a také časový prostor, po který mohl popsáním způsobem jednat. I tyto skutečnosti nevylučují, že k pohlavnímu styku z jeho strany s nezl. poškozenou došlo způsobem, který předpokládá znalkyně.

Soud měl dále za úkol odstranit pochybnosti ohledně časových relací trestné činnosti obžalovaného, neboť Vrchní soud v Praze shledal oprávněnými výhrady obžalovaného, které se týkaly nedostatečných a hlavně ne zcela přesvědčivých skutkových zjištění ohledně alespoň přibližné a zhruba časově ohraničené doby páčání a spáchání mravnostní trestné činnosti, kladené obžalovanému za vinu podanou obžalobou. K pokynu odvolacího soudu tedy vyslechl v hlavním líčení jako svědkyni MUDr. I██████ B██████, ošetřující stomatoložku obžalovaného (č.l.479). Jejím prostřednictvím také soud opatřil její lékařské záznamy ohledně stomatologické péče obžalovaného v kritické době (č.l. 474-475). Její výslech byl reakcí na úřední záznam o podaném vysvětlení (č.l. 38) a lékařské záznamy (č.l. 39). Zmíněná svědkyně uvedla, že má zubní ordinaci v Chebu a obžalovaný je jejím pacientem od 8.1.1999. V r. 2005 mu zub č. 1-5 zbavila nervu a tento se stal mrtvým. V r. 2006 se stalo, že se mu odlomila patrová část korunky s částí kořene toho zubu, takže mu ho

domodelovala, což se stalo 10.8.2006. K odlomení došlo proto, že mrtvý zub je velice křehký. Pak ji obžalovaný navštívil 4.9.2007, protože měl další kazy a chyběl mu zub, ona viděla jen kořen. Klinická korunka se mu z patra odlomila, takže ji domodelovala. U mrtvého zubu je toto naprosto běžné a ulomení se může stát i při kousání potravy. 29.10.2007 u tohoto zubu cementovala čepovou nástavbu a 9.11. mu zub dokončila. Obžalovaný jí neřekl, co se se zubem stalo, ale kdyby viděla, že je poškozená dásně nebo podobně, tak by se ho zeptala, co se mu stalo. Ulomení zubu je věc poměrně běžná, to se často stává při kousání stravy. U mrtvého zubu to není žádná výjimka, k ulomení nemusí dojít úderem. On tam měl původní jen zbytek korunky, ostatní bylo domodelováno. Podobný zákrok jako na tomto zubu mu již na jiném zubu nedělala. Vyražený zub mu neošetřovala. Dne 4.9.2007 obžalovanému chyběl zub, měl z něj jen kořen. Později také přišel s polorozpadlým zubem. Když obžalovaného ošetřovala, tak nezpozorovala, že by měl nějaké poškození zubů např. úderem. Pokud by to měl, tak by to rozhodně zaznamenala.

Zmíněné důkazy, především v podobě lékařské zprávy svědkyně MUDr. C██████ Š██████, výpovědi jmenované svědkyně a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie jednoznačně potvrzují, že u nezl. poškozené došlo k porušení panenské blány, o čemž svědčí nález popsáný těmito důkazy. Mechanismem, kterým došlo k takovému porušení mohl být pohlavní styk, a to i opakovaný, především takový, jaký popsala znalkyně. Pokud soud tyto důkazy zhodnotil v souvislosti s ostatními výše uvedenými, především se svědeckou výpovědí nezl. poškozené, pak musel dospět k závěru, že o vině obžalovaného nemůže být jakýchkoliv pochyb. Lze uzavřít, že jmenovaná vypověděla pravdu, neboť nebylo zjištěno nic, co by ji mohlo motivovat k tomu, aby právě obžalovaného nepravdivě obvinila, navíc z jednání, které se odehrálo před několika lety. Nebylo zjištěno, že by mezi obžalovaným a nezl. poškozenou existoval vyjma tohoto jiný problém, je zcela zřetelné, že nezl. poškozená nechtěla obžalovanému uškodit. Až do roku 2014 nikomu nic neřekla, své matce toto sdělila až v souvislosti se záležitostí se svědkem T██████ M██████. Ani potom neprojevila zájem, aby se věci zabývala policie, nebylo jejím cílem obvinění a případné potrestání obžalovaného. Pokud by nebylo svědka R██████ K██████, pak by zřejmě trestná činnost obžalovaného zůstala neoznámena. O provedených důkazech soud neměl žádné pochybnosti a je třeba opětovně zdůraznit, že zásadní přímý usvědčující důkaz – svědecká výpověď nezl. poškozené, je doplňován celou řadou nepřímých, ale také zásadních důkazů, které tvoří uzavřený okruh a o jejich vypovídací hodnotě nemohl mít soud žádné pochybnosti. Pokud v tomto směru obhajoba předložila jakési lékařské zprávy či odborná vyjádření (č.l. 340 a č.l. 342), pak je možné konstatovat, že soudu není známo, proč k tomu došlo, neboť z obsahu těchto zpráv zcela evidentně vyplývá to samé, jako z citované lékařské zprávy a z výpovědi svědkyně MUDr. C██████ Š██████. Týká se to především problematiky porušení panenské blány u 6leté dívky. Závěrem je třeba uvést, že na základě provedených důkazů soud mohl uznat obžalovaného vinným ve smyslu podané obžaloby. Podle pokynů Vrchního soudu v Praze se měl soud zaměřit na zjištění konkrétních forem sexuálních kontaktů mezi obžalovaným a nezl. poškozenou. Z provedených důkazů je zřejmé, že nezl. poškozená popisuje genitální pohlavní styk, nález na její panenské bláně takovýto druh pohlavního styku nevylučoval. Sám obžalovaný uvedl, jak je popsáno výše, dalším osobám, že nezl. poškozenou připravil o panenství, resp. že svoji sestru znásilnil. Soud je toho názoru, že zmíněnými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že konkrétní formě sexuálních kontaktů odpovídá genitální pohlavní styk, a to nejméně způsobem popsáným znalkyní. Tvzení obhajoby, že nezl. poškozená nemluví pravdu a stejné právo má i obžalovaný, je tvrzením zjevně nelogickým. Došlo by totiž k situaci, že nezl. poškozená lže o stejných skutečnostech, ke kterým se obžalovaný doznává jiným osobám, jaký by měl motiv, aby si vymýšlel, že znásilnil svoji nezl. polorodou sestru. Takováto obhajoba nemůže obstát. Dále se soud měl

zaměřit podle pokynů Vrchního soudu v Praze na zjištění doby páčání a spáchání trestné činnosti. Obžaloba kladla obžalovanému za vinu období od r. 2007 do r. 2008. Na základě provedených důkazů však soud dospěl k závěru, že je nutné modifikovat časové vymezení spáchání trestné činnosti a její četnost, byť to na posouzení viny obžalovaného nemělo zásadní význam. Z výpovědi nezl. poškozené v přípravném řízení totiž vyplynulo, že k trestné činnosti obžalovaného docházelo, když byla v první třídě, a to zjara. Ze zprávy Základní školy Luby (č.l. 226), je patrné, že nezl. poškozená nastoupila do první třídy ve školním roce 2007/2008. Pokud tedy začala navštěvovat první třídu v září 2007, pak k trestné činnosti muselo dojít v jarních měsících roku 2008. Toto časové období je také vysvětlitelné tím, že ve své výpovědi nezl. poškozená uvedla, že k prvnímu znásilnění došlo, když sestře byl maximálně rok. Vzhledem k tomu, že tato se narodila 15.4.2007 (viz výpověď svědkyně M. K.), opět doba spáchání trestné činnosti, resp. její počátek, vychází na rok 2008. Konec lze pak ohraničit rokem 2009, neboť nezl. poškozená uvedla, že to přestalo, když jí bylo 8 let (vzhledem k roku narození 2001 se tedy musí jednat o r. 2009), když dostala počítač. O časových údajích se nezl. poškozená zmínila i při své výpovědi v hlavním líčení a i když je třeba je brát se značnou rezervou vzhledem k zásadnímu časovému odstupu i vzhledem k vyjádření slyšené znalkyně, lze konstatovat, že ani tyto údaje nebyly v rozporu s tím, co již uváděla. Pokud uvedla, že vše začalo, když chodila půl roku do první třídy, pak lze opět logicky vyvodit r. 2008. Stejný závěr lze vyvodit z jejího tvrzení, že se první útok odehrál na jaře nebo v létě. Pokud v té době chodila do 1. třídy, pak se jedná opětovně o rok. 2008. V hlavním líčení uvedla, že vše skončilo, když chodila do třetí třídy. Opětovně konec vázala na obdržení počítače. Pokud tedy ve školním roce 2007/2008 navštěvovala 1. třídu, pak musela ve školním roce 2008/2009 navštěvovat 2. třídu a ve školním roce 2009/2010 3. třídu. Pokud uváděla, že bylo teplo a nebyl sníh, pak lze logicky opětovně konec jednání obžalovaného spatřovat v r. 2009. V tomto směru tedy soud upravil dobu spáchání trestné činnosti, stejně tak její četnost, neboť ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie je zřejmé, že údaj nezl. poškozené od 24 případů nemusí být údajem přesným, a proto soud tento počet nahradil údajem o přesně nezjištěném počtu případů. Podle názoru soudu nebylo vůbec možné vázat dobu spáchání trestné činnosti na dobu stomatologického ošetřování obžalovaného. Je pravdou, že nezl. poškozená hovořila o vyraženém zubu, avšak tento údaj získala od obžalovaného, vyražený zub neviděla a ani neviděla, že by obžalovaný krvácel. Z výpovědi svědkyně MUDr. B. a ze zdravotních záznamů, tak jak je uváděno výše, je zřejmé, že 4.9.2007 bylo u obžalovaného zjištěno poškození již předtím ošetřovaného mrtvého zubu. Samozřejmě se jedná o dobu, která předcházela vymezení skutku. Avšak je třeba vidět, že zmíněná svědkyně uvedla, že k poškození zubu, který ošetřovala v r. 2007, mohlo dojít běžnou konzumací stravy a nikoli úderem. Navíc svědkyně neviděla jakékoli známky úrazu. Soud tedy nepovažoval za podstatné věnovat další pozornost zubní problematice, neboť měl dostatek jiných důkazů k tomu, aby vymezil alespoň rámcově dobu páčání trestné činnosti obžalovaným. Údaje uváděné nezl. poškozenou byly podle názoru soudu přesné a neměnné, navíc z příslušného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská klinická psychologie vyplynulo, že tyto časové údaje má nezl. poškozená vázány na určité skutečnosti, např. věk sestry či obdarování počítačem.

Významným důkazem, který doplnil již výše uvedené důkazy a podpořil prezentované závěry soudu o vině obžalovaného, je **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie (č.l. 181)**, který byl k osobě obžalovaného zpracován v rámci přípravného řízení. Význam tohoto důkazu spočívá v tom, že z něho vyplývá, že obžalovaný je osobou, která má zásadní dispozice ke spáchání žalované, či druhově stejné trestné činnosti. Ze závěru prvně jmenovaného znaleckého posudku vyplynulo,

že obžalovaný v době páchaní trestné činnosti ani v době předešlé netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychózou. Nesl však v sobě osobnostní charakteristiky, které blíže popsal znalec psycholog. U obžalovaného byla diagnostikována tzv. porucha psychosexuálního vývoje neboli psychosexuální nezralost (infantilita). Tento stav je velmi nejistý, porucha se může projevit sexuálně deviantním chováním různého druhu. Potenciál má obžalovaný značně široký včetně sexuální agrese. Vzhledem k tomu, že je mu již víc než 20 let, je tato porucha již patologická. Jde o deviantní motivaci, která u něj hledá své vyjádření. Nebezpečným pro společnost se jeví s ohledem na významnou osobnostní patologii zjištěnou také při vyšetření. Pokud by byl ponechán bez odborné pozornosti, mohl by se rozvinout do pravé sexuální deviace. Je schopen vzrušení i při sexu s prvky výrazně agresivními, a to i agresivně sadistickými. Zjištěná psychosexuální nezralost ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti a v době páchaní trestné činnosti nemohl protiprávnost svého jednání zcela domyslet. Rozpoznávací schopnosti u něho byly mírně sníženy. Měl značný problém své jednání ovládnout, proto znalec ovládací schopnosti jsou hodnoceny jako snížené měrou podstatnou, kvantitativně o více než polovinu. Motivací jeho jednání byla snaha o okamžité snížení sexuální tenze, zmírnění sexuální frustrace, jednalo se o jednání nepromyšlené, impulz vznikl z náhlé potřeby ve spojení negativních osobnostních charakteristik s polyvalentním deviantním potenciálem obžalovaného. Motiv tedy vyplýval z více poruch (osobnosti i sexuality). Z psychiatrického (sexuologického i psychologického) hlediska má obžalovaný v sobě skrytý potenciál k vysoké agresivitě, který se sčítá s potenciálem osobnostním, nebezpečnost je zvyšována nižším intelektem. Nepodařilo se zjistit diagnózu, která by souvisela s požíváním alkoholu či jiných psychoaktivních látek. Zpětně se nedá zjistit, zda jimi byl v době možného páchaní trestné činnosti ovlivněn. Z popisu chování, které podala nezl. poškozená lze usoudit, že tomu tak nebylo. Pobyt obžalovaného na svobodě se jeví jako nebezpečný, proto je navrhováno uložení zabezpečovací detence. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání i smysl případně mu uloženého trestu. Ambulantní vyšetření spolu s dodanou dokumentací a provedeným PPG vyšetřením se jeví jako dostačující. Sexualita i osobnost obžalovaného je hrubě patologická i za situace, kdy mu nebude trestná činnost prokázána. Pokud by nebyl uznán vinným a odsouzen, měl by se přesto dostavit do sexuologické ambulance. Zmíněné závěry potvrdil znalec při svém výsledku u hlavního líčení dne 16.6.2015 (**č.l. 295**). Doplnil, že osobnostní charakteristiky obžalovaného jsou závažné a splňují kritéria pro označení smíšená porucha osobnosti, s klasifikací F61. Porucha psychosexuálního vývoje neboli psychosexuální infantilita je sexuologická diagnóza s klasifikací F66.8. Jedná se o esenci všech deviací, jde o stav, který takového člověka ze sexuologického hlediska činí velmi nevyzpytatelným a velmi nebezpečným. Tato porucha může vykrystalizovat a pak dojde k deviantnímu chování všeho druhu. Pokud se pak v trestním řízení prokáže, že se něčeho takového dopustil, pak je zde již sexuální deviace. Potenciál obžalovaného z hlediska sexuologického je opravdu velký, pokud jde o to, čím je schopen se vzrušit. Má schopnost vzrušit se i sexuální agresí jako je agresivní sadismus. PPG vyšetřením byl zaznamenán i sadistický přístup k nezletilým dívkám. Ale jeho sexualita je skutečně natolik deviantní, že nelze skutečně říci, že se jedná pouze o tuto deviaci. Jedná se o agresivitu, sadismus, hebefilii. Je nebezpečný pro společnost a pokud by byl ponechán bez odborné pozornosti, pak by jeho nezralost mohla vykrystalizovat do jednostranné závažné deviace. Jeho vysoký potenciál k agresivitě je zvyšován nízkým intelektem. Má velký problém své chování ovládnout, jedná na základě náhlé potřeby, impulzu, nedokáže v sobě definovat svoji sexualitu, to je nad jeho intelektové schopnosti. On hledá, co ho vzruší. Při zvažování, jakou formu ochranného opatření lze doporučit, znalci nakonec došli k té nejzávažnější, kterou je zabezpečovací detence. Roli v tom hraje i fakt, že od kolegů, kteří zabezpečovací detenci provádí, mají signály, že pacienti, kteří tímto projdou, si velmi dobře

uvědomí, že to není žádná legrace a existuje možnost potrestání. Ústavní léčba spočívá v pomoci, restrikce je tam malá a pacienti si toho mnohdy neváží. Pokud nemají dostatečný intelekt, tak si neuvědomí, že ochranné léčení je závažné, berou to lehkomyšlně a spolupráce je nízká. Vzhledem k intelektu obžalovaného je právě doporučována zabezpečovací detence. Obžalovaný si musí uvědomit, co v něm dřímá a že by se měl snažit se svou sexualitou něco dělat. Poruchu jeho osobnosti lze vnímat jako těžkou poruchu osobnosti a sexuologickou diagnózu pak jako sexuální odchylku. Znalci byla taktéž předložena vyžádaná zpráva MUDr. B. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] (č.l. 289), kterou si soud vyžádal na základě údajů obhajoby, že obžalovaný dochází do její psychiatrické ambulance. Uvedl, že diagnózy jsou ve shodě, tam uváděná terapie je možná, ale ne dlouhodobě. Jmenovaná lékařka není sexuoložkou. Spouštěčem k tomu, aby obžalovaný jednal tak, jak je popisováno, je absence sexuální partnerky. On je omezen svým intelektem, takže si nedokáže adekvátně partnerku nalézt. Tím se zvyšuje jeho sexuální tenze. Dále je to jednoznačně alkohol. I když závislost na něm nebyla zjištěna, obžalovanému stačí dvě piva. Dále to souvisí s jeho osobnostní strukturou. Nejzávažnější je jeho anetičnost, neschopnost vůbec pocítit, že ten druhý něco cítí. Obžalovaný je v podstatě časovaná bomba. To, že se chová slušně v průběhu trestního řízení (obžalovaný v té době nebyl ve vazbě) je dáno tím, že se nachází ve stresu a uvědomuje si, že se na něj něco valí. Podle názoru znalce, pokud ochranné opatření začne zabezpečovací detencí, tak podle zkušeností kolegů z tohoto zařízení je zřejmé, že chování pacientů se změní a přichází připravení na to, aby spolupracovali v ochranném ústavním léčení.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví klinická psychologie je zřejmé, že intelektová výkonnost obžalovaného je výrazně podprůměrná, intelekt se pohybuje na hraně podprůměru a lehké mentální retardace a v souladu s tím je i výrazná nezralost psychosociální. Osobnost je hrubě anomálně strukturovaná s výrazně vyjádřenými dissociálními rysy. Je osobou značně svéhlavou, egocentrickou, postrádá schopnost empatie, sociálního vzhledu, schopnost navazovat a udržet kvalitní citové vztahy. K druhým lidem přistupuje emočně chladně jako k prostředkům k dosažení vlastních cílů. Má nedostatečnou schopnost kontroly pudových impulsů a odložení uspokojení potřeb. Je a byl schopen si uvědomit, že projednávané jednání hrubě překračuje společenské normy a jako takové je sankcionováno. Možné důsledky pro nezl. poškozenou si vzhledem ke své anetičnosti plně neuvědomuje dodnes, nejeví v tomto ohledu ani žádný zájem o porozumění či soucit. Neprožívá upřímně míněné pocity viny, jeho schopnost takové pocity zakoušet je vzhledem ke struktuře osobnosti minimální. I ve své současné situaci se zajímá pouze o to, jaký dopad bude mít jeho jednání pro něj samotného. Motivací jeho jednání bylo okamžité uspokojení náhle vzniklé sexuální touhy v příznivé situaci na dostupném objektu a jeho konání (projednávaný čin) není v žádném rozporu s jeho osobností. Účast patologických motivů plynoucích z duševní choroby v pravém slova smyslu lze vyloučit. K nezl. poškozené K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] se citově nevztahuje, je vůči ní citově chladný, v podstatě se o ni jako o lidského jedince nezajímá. Prognóza dalšího vývoje je velmi nepříznivá, obžalovaný je a i do budoucna zůstane osobou s velmi vysokým rizikem dissociálních aktů, a to především pro výrazně patologickou osobnostní strukturu. Resocializace je hodnocena jako podstatnou měrou ztížená. Tyto závěry znalec potvrdil při svém výsledku v rámci hlavního líčení dne 16.6.2015 (č.l. 299). Doplnil, že intelektu obžalovaného samozřejmě odpovídá nezralá osobnost, nejen po stránce sexuální, ale i psychosexuální. Byl schopen uvědomit si, že to jednání je trestné neboli špatné, ale nebylo v jeho schopnostech plně si uvědomit všechny důsledky typu trestního stíhání a následků s tím spojených. Projevuje se u něho dissociální porucha osobnosti v kombinaci s psychosexuální nezralostí a sníženým intelektem. Ten je sice ohledně resocializace na překážku, ale výraznější překážkou jsou dissociální osobnostní rysy.

Všechny shora uvedené důkazy soud provedl v hlavním líčení postupem dle § 2 odst. 5 tr. řádu a podrobil je hodnotícímu procesu dle § 2 odst. 6 tr. řádu a na základě nich dospěl k závěru o vině obžalovaného, který vyjádřil ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, včetně způsobu a formy, kterými byla trestná činnost obžalovaného vůči nezl. poškozené páchána, jak uložil Vrchní soud v Praze. Soud má za to, že provedení dalších důkazů v tomto řízení, tak jak navrhoval obhájce obžalovaného v rámci hlavního líčení, s výjimkou znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie (**č.l. 306 a č.l. 488**), by bylo nadbytečné. Vrchní soud uložil krajskému soudu opatření takového posudku, tento pokyn krajský soud splnil, posudek opatřil a znalkyni vyslechl v hlavním líčení. Tímto důkazem došlo k odstranění všech pochybností a došlo ke zjištění konkrétní formy a způsobu pohlavního kontaktu mezi obžalovaným a nezl. poškozenou. Je třeba připomenout, že tento posudek byl v souladu s tím, co prezentovala v podobě svědeckých výpovědí MUDr. C. Š., znalkyně nad rámec toho označila, jakým způsobem mohlo dojít k sexuálním kontaktům obou jmenovaných. Pokud jde o námitky obhajoby vůči prezentovanému znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie, pak v podstatě soudu není srozumitelné, z čeho tyto námitky vyplývají a je třeba připomenout, že oba znalci znalecký posudek zpracovali na základě předepsaných metod a oba jsou řádně zapsanými znalci v příslušných seznamech, s odpovídajícím odborným vysokoškolským vzděláním. Takováto námitka obhajoby nemohla obstát. Závěrem je třeba se ještě zmínit, že pokud bylo soudu předestíráno, jaké jsou míry pohlavního údu obžalovaného a z těchto bylo vycházeno při možných důsledcích pohlavního styku s nezl. poškozenou, je třeba konstatovat, že se soud v rámci dokazování tímto blíže nezabýval, neboť se jedná o údaje odpovídající aktuální době, které v žádném případě nemůžou odpovídat době, kdy došlo ke spáchání trestné činnosti. Soud tedy není zřejmé, proč byly obhajobou předestírány a měly by z nich být činěny byť i jen hypotetické závěry.

Pokud jde o právní kvalifikaci trestné činnosti obžalovaného, soud se musel vypořádat s tím, že svého jednání se obžalovaný dopustil v době účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb. (do 31.12.2009), ale soud po ukončení důkazního řízení rozhodoval o vině a trestu obžalovaného za účinnosti trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. (od 1.1.2010). Z hlediska časové působnosti trestněprávní normy soud pochopitelně vycházel z ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku, podle kterého se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Proto bylo při právním posouzení jednání obžalovaného postupováno dle trestního zákona č. 140/1961 Sb. a nikoli dle nového trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., neboť právní posouzení dle této trestněprávní normy nebylo pro obžalovaného příznivější. Svým jednáním popsaným ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokračujícího trestného činu znásilnění dle § 241 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona a pokračujícího trestného činu soulože mezi příbuznými podle § 245 tr. zákona, a to jak po stránce formální, tak po stránce materiální. Bez jakýchkoliv pochybností bylo prokázáno, že obžalovaný násilím donutil jiného, v tomto případě nezl. poškozenou, k souloži a čin spáchal na osobě mladší než 15 let. Obžalovaný při použití své fyzické síly, která převažovala nad fyzickými možnostmi nezl. poškozené, donutil tuto k souloži. Za násilí je třeba považovat použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu a s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledkem násilí nebo pohrůžky násilí je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného

nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku násilí uskuteční. Je nesporné, že vzhledem k fyzickým dispozicím nemohla nezl. poškozená obžalovanému v jeho jednání zabránit, přestože výše popsaným způsobem dávala najevo svůj vážně míněný nesouhlas a to především neverbálním způsobem. Je také zřejmé, že v dalším časovém období od svého odporu upustila, neboť věděla na základě dřívějších zkušeností s jednáním obžalovaného, že se mu neubrání. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy, přičemž postačí, že došlo jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy. Přitom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Spojením pohlavních orgánů je znásilnění dokonáno bez ohledu na to, zda došlo k pohlavnímu ukojení. V tomto případě však dle výpovědi poškozené svědkyně k ukojení obžalovaného došlo. Z provedených důkazů je zřejmé, že k souloži nejméně takovýmto způsobem tedy došlo. Pokud jde o znak „na osobě mladší než patnáct let“, pak je zřejmé, že nezl. poškozená byla takovouto osobou po celou dobu páchání trestné činnosti obžalovaného. Je nesporné, že obžalovaný znal velmi dobře okolnosti jejího věku vzhledem k příbuzenskému vztahu, takže zavinění ve vztahu k tomuto znaku kvalifikované skutkové podstaty (kdy postačí zavinění ve formě nedbalosti) je naprosto namístě. Je třeba zdůraznit, že nezl. poškozená je polorodou sestrou obžalovaného, mají společného otce, velmi často se stýkali, takže obžalovaný nejenže mohl sledovat její fyzický vývoj, ale musel mít naprosto zřetelné znalosti o jejím věku. Jednání obžalovaného bylo posouzeno jako pokračující podle § 89 odst.3 tr.zákona, neboť obžalovaný v přesně nezjištěných dnech v časovém období roku 2008-2009 opakovaně naplňoval stejnou skutkovou podstatu trestného činu a to stejným způsobem provedení na téže nezl. poškozené, přičemž je možno odvodit od počátku jednotný záměr uskutečňovat s nezl. poškozenou pohlavní styky s cílem se sexuálně ukojit. O těsné časově souvislosti pak rovněž nemůže být pochyb. Pokud jde o četnost útoků, pak na rozdíl od obžaloby soud nevzal za prokázaný počet útoků – nejméně jedenkrát do měsíce, vzhledem k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie a musel konstatovat, že počet případů se nepodařilo zjistit. Vzhledem k časovému vymezení trestné činnosti obžalovaného na základě výsledků provedeného dokazování se soud nemusel zabývat tím, že dílčí útoky této pokračující trestné činnosti byly spáchány před i po dovršení osmnáctého roku věku obžalovaného. Je zřejmé, že trestná činnost byla páchána nejméně od jarních měsíců roku 2008, jak vyplynulo především z výpovědi nezl. poškozené a v tomto případě byl obžalovaný zletilý vzhledem k datu svého narození. Pokud jde o trestný čin soulože mezi příbuznými podle § 245 tr.zákona, o kterém se soud zmínil shora, pak tímto však nemohl obžalovaného uznat vinným vzhledem k tomu, že tu byla okolnost svědčící pro zánik jeho trestnosti. Touto okolností bylo promlčení trestního stíhání podle § 67 odst. 1 písm. d) tr.zákona, podle kterého trestnost činu zaniká uplynutím doby, jež činí tři léta u ostatních trestných činů (tím je myšleno trestné činy, u kterých není horní hranice trestní sazby nejméně tři léta). V daném případě je horní hranice zmíněného trestného činu dvě léta, k ukončení této trestné činnosti došlo v roce 2009 a k zahájení trestního stíhání až 20.1.2015, takže uplynutí tříleté promlčecí doby je nesporné. Vzhledem k tomu, že trestnost jednání obžalovaného byla posuzovaná z hlediska časové působnosti podle trestního zákona, pak i institut promlčení musel být posuzován podle této trestní normy. Při souběhu trestných činů, jednočinném i vícečinném, běží promlčecí doby pro každý trestný čin samostatně. A to je právě tento případ.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke všem okolnostem pro jeho účel a výměru rozhodných ve smyslu § 23 a § 31 tr.zákona. Vzhledem k tomu, že trestnost jednání obžalovaného je posuzována podle trestního zákona č. 140/1961 Sb., tedy účinného v době spáchání trestné činnosti, zabýval se soud společenskou nebezpečností jednání obžalovaného, resp. hodnotil její stupeň jako jedno z kritérií pro uložení toho kterého druhu trestu a jeho

výše. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je podle názoru soudu výrazný, neboť je dán především významem chráněného zájmu, který obžalovaný svým jednáním porušil, když tímto zájmem je lidská důstojnost (hlava osmá, oddíl druhý zvláštní části trestního zákona). Typový stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je také zřetelný, neboť nachází výrazu ve velmi přísné sazbě trestu odnětí svobody, která je v rozmezí 5-12 roků u trestného činu znásilnění dle § 241 odst. 3 tr. zákona. Pokud má soud hodnotit konkrétní či individuální stupeň společenské nebezpečnosti, tak i tento lze označit jako nezanedbatelný. Je třeba si uvědomit, že obžalovaný páchal trestnou činnost vůči nezl. poškozené od nízkého věku dítěte, a to po dobu téměř dvou let. Je také třeba zohlednit, že obžalovaný jednal agresivně, aby ukojil svůj sexuální pud vůči dívce, která byla fyzicky slabší, obžalovaného chápala jako staršího, byť nevlastního sourozence, který by ji měl spíše chránit. Obžalovaný nebral jakékoliv ohledy a v podstatě nezl. poškozenou znásilňoval podle toho, jak potřeboval uspokojit své sexuální pudy. Nezl. poškozenou chápal jako objekt, který mu byl po ruce a vystavil ji velmi ponižujícímu jednání, nelze přehlédnout, že v průběhu celého trestního řízení nevyjádřil jakoukoliv lítost vůči nezl. poškozené, což přesně odpovídá anetickým rysům jeho osobnosti. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je svobodný, bezdětný. Před svým vzetím do vazby v řízení před soudem obžalovaný pracoval od 1. 7. 2014 jako uklízeč veřejného prostranství ve městě Plesná. Po stránce pracovní k němu nebylo negativních připomínek. V místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek, nebyl rovněž soudně trestán. Obžalovanému polehčoval řádný život před spácháním trestné činnosti, byť byl trestně odpovědný toliko tři roky, za polehčující okolnost lze vzít i tu skutečnost, že po spáchání trestné činnosti k obžalovanému nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. Obžalovanému také polehčovalo, že trestné činnosti se částečně dopouštěl ve věku blízkém věku mladistvých. Na druhou stranu obžalovanému přitěžovalo, že v trestné činnosti pokračoval po delší dobu. Obžalovanému musel být ukládán trest odnětí svobody podle sazby, kterou stanoví ustanovení § 241 odst. 3 tr. zákona v rozmezí od pěti do dvanácti roků odnětí svobody. V takovém případě nepřipadal v úvahu jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody. Po pečlivém zvážení všech okolností případu soud dospěl k závěru, že pokud by byl obžalovanému ukládán trest odnětí svobody v tomto rozmezí, pak by se jednalo v jeho případě o trest přísný. Soud musel na jednu stranu zhodnotit výrazný stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, na druhou stranu vzal do úvahy to, co již bylo řečeno shora. Obžalovaný je člověkem, který trpí dvěma závažnými duševními poruchami, a to smíšenou poruchou osobnosti a poruchou psychosexuálního vývoje. Díky tomu byly jeho ovládací schopnosti podstatnou měrou sníženy. Jedná se o okolnosti týkající se jeho zdravotního stavu, které nejsou ovlivnitelné výkonem jakéhokoliv trestu. Vzhledem k tomu, že příslušní znalci navrhli obžalovanému uložit ochranné opatření v podobě zabezpečovací detence, neměl soud možnost podobného postupu, který v případě ukládání ochranného léčení umožňuje ustanovení § 32 odst. 2 tr. zákona, tedy podle speciálního ustanovení tr. zákona snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Tr. zákon umožňoval toliko postup podle § 25 odst. 2, který upravuje podmínky pro upuštění od potrestání při současném uložení zabezpečovací detence. Soud vzhledem k zhodnocenému stupni společenské nebezpečnosti trestné činnosti obžalovaného a vzhledem k možnostem jeho nápravy uzavřel, že takovýto postup není na místě. Obžalovanému podle názoru soudu musí být uložen určitý trest, aby si obžalovaný uvědomil výraznou protiprávnost a nemorálnost svého jednání. Vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a vzhledem k účelnosti včasného výkonu zabezpečovací detence se soud rozhodl neukládat obžalovanému trest v sazbě od pěti do dvanácti roků trestu odnětí svobody, ale postupoval podle obecného ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákona, který umožňuje mimořádné snížení trestu odnětí svobody s přihlédnutím k poměrům pachatele. Soud je toho názoru, že aplikace tohoto ustanovení v souvislosti se zdravotním stavem obžalovaného není vyloučena. Pochopitelně byl soud

vázán omezením uvedeným v § 40 odst. 4 písm. c) tr.zákona. Za takové situace soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře tří roků, neboť zastává názor, že tato výše trestu odpovídá uvedeným kritériím a naplňuje ustanovení § 23 odst.1 tr.zákona, kde je hovořeno o účelu trestu. Pro výkon tohoto trestu měl být obžalovaný zařazen podle § 39 odst.1 písm.c) tr.zákona do věznice s ostrahou. Vzhledem k tomu, že se jedná o první, byť již dosti výrazný střet obžalovaného se zákonem, zařadil jej soud podle § 39a odst.3 tr.zákona pro výkon trestu do věznice s dozorem, neboť má za to, že náprava zde bude lépe zaručena i vzhledem k tomu, že jeho resocializace není zcela vyloučena.

Vzhledem k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie považoval soud za nutné obžalovanému uložit navrhované ochranné opatření ve formě zabezpečovací detence. Z ustanovení § 3 odst. 2 tr.zákoníku vyplývá, že o ochranném opatření se rozhodne vždy podle zákona účinného v době, kdy se o ochranném opatření rozhoduje. Z toho vyplývá, že soud aplikoval příslušná ustanovení tr. zákoníku účinného od 1.1.2010 a zabezpečovací detenci uložil podle § 100 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ze kterého vyplývá, že soud může uložit zabezpečovací detenci vzhledem k osobě pachatele s přihlédnutím s jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům i tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona by splňoval kritéria zločinu podle § 14 odst. 3 tr.zákoníku vzhledem k prezentované trestní sazbě. Obžalovaný byl skutečně ovlivněn při spáchání trestné činnosti dvěma duševními poruchami, které z něj činí jedince pro společnost nebezpečného a příslušní znalci taktéž uvedli, proč je na místě uložení zabezpečovací detence a nikoliv „pouze“ příslušného ochranného ústavního léčení. Proti takovéto argumentaci soud neměl námitek a proto při splnění zákonných podmínek přistoupil k uložení ochranného opatření formou zabezpečovací detence.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 23.9.2016

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Zdeňka Holá

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 15.11.2016. Připojení doložky provedla dne 6.1.2017 Zdeňka Holá